

HALK
DEMOKRASİSİ
VE
BAĞIMSIZLIK
YOLUNDA...

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

(ATİF)

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

FAŞİST CİNAYET VE SALDIRILAR

HALKIN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

BİR CENAZE TÖRENİNDEN...

manmaya başladı. Faşist katiller M. Ali Ağca örneğinde olduğu gibi hapislerden çıkarılmaya başlandı. İlerici devrimci kişi ve örgütler üzerine baskılar yoğunlaştı.

Hükümet kurulduktan sonra açıklanan programda, bir dizi kanunda değişiklik yapılacağı ilan edildi. Yapılan açıklamalara göre, Amerikancı faşist Demirel hükümetinin değiştirmek istediği kanunlar, ve bu değişikliklerin getireceği şeyler şunlar :

- Polis vazife ve selâhiyetleri kanununda değişiklik : Bu kanunda yapılacak değişikliklerle, polise her zaman ve her yerde, mahkeme kararı olmadan arama yapma ve kimlik sorma yetkisi veriliyor. Polis buna göre, sorgusuz sualsiz her eve girip, her kişinin üzerine arayabilecek, her istediği yerde ve zamanda kimlik gösterilmesini talep edebilecek.

- Emniyet teşkilât kanununda yapılacak değişiklik : Bu kanunda yapılacak değişikliklerle poliste 'ödüllendirme' ve 'cezalandırma' da yeni hükümler getirilecek. Bu yeni hükümlere göre, " anarşiye karşı mücadelede yüksek hizmetleri görülenler", fiilen aldıkları aylığın 2 katından beş katına kadar olan ikramiye alacaklar." Görev başında Devamı 2. sayfa

İSİM DEĞİŞİKLİĞİ ÜZERİNE AÇIKLAMA

Değerli MÜCADELE Okuyucuları ;

Bu sayımızdan itibaren, 30. sayıya kadar " Baskı ve Sömürüye Karşı Mücadele" olan isminizi değiştiriyoruz. Gazetemizin ismi bundan böyle "Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Yolunda Mücadele" olacak.

Bilindiği gibi, gazetemizin Türkiye'ye girişi, faşist CHP hükümeti döneminde 10.4.1979 tarihinde Bakanlar Kurulu'nun aldığı bir kararla yasaklanmıştı.

Bizler bu faşist tedbire karşı bir kampanya yürüttük, bu kararın kaldırılması için çeşitli eylemler yaptık. Faşist CHP hükümetinin gerçek yüzünü teşhir ettik. Eylemlere paralel olarak, hukuki yoldan da bu karara itiraz etmek için çeşitli girişimlerde bulunduk.

Ancak Mücadele gazetemizin yaydığı gerçeklerden korkan hakim sınıflar, başından itibaren bu yolu kapamak için ellerinden geleni yaptılar. Mücadele gazetemizin Türkiye'ye girişinin Bakanlar Kurulu kararı ile yasaklandığını belirten bir resmi belge bizi- bir çok kereler talep etmemize rağmen -verilmedi. Nisan'da alınan karar, 1 Haziran'da yayınlanan resmi gazetede yayınlanarak, ve karar bize resmen tebliğ edilmeyerek, gerekli üç aylık süre içinde, hukukun yürütmesini durdurmak için karar aldığımızı engellendi. Böylece hakim sınıflar, Mücadele'nin bu işi ile Türkiye'ye girmesini illegal-kanunsuz hale getirdiler.

Bugün Türkiye'de, hakim sınıfların baskılarına rağmen, Mücadele gazetesinin bir çok okuyucusu vardır. Ama bu okuyucularımız, hakim sınıfların yasaklama kararı sonunda, kanunsuz durumuna düşürülmektedir.

Durumu görüşen ATİF Yönetim Kurulu, yaptığı genişletilmiş toplantısında, Mücadele'nin ismini değiştirmeyi, böylece hakim sınıfların yasaklama kararını hukukun geçersiz hale getirmeyi doğru bulmuştur. Tüm okuyucularımızın bu kararı anlayışla karşılayacağını umuyoruz.

MÜCADELE YAZI KURULU

Amerikancı faşist Demirel hükümeti daha kurulma aşamasında iken, bu hükümet döneminde faşist saldırıların artacağını belirttileri görülmeye başlandı. Azgın faşist komando sürüleri, cinayet ve saldırılarını arttıracaklar; faşist terör, gün be gün tır-

GELİYORUZ GELECEĞİZ FAŞİZMİ EZECEĞİZ

15 Aralık 1979 Cumartesi günü, 1200 ün üstünde Türkiyeli işçi ve öğrenci, ATİF ve TÖK/YD adına düzenlenen yürüyüşte, Frankfurt sokaklarını bu sloganla inlettiler.

Amerikancı faşist Demirel hükümetinin olmak istediği, yeni faşist tedbirleri protesto etmek; DGM'lere ve Olganüstü Haller Yasasına 'Hayır' demek; B. Almanya'da Türk faşistlerinin örgütlenmesinin de gütülmesini talep etmek; faşistlere duyduğumuz nefreti dile getirmek için düzenlenen yürüyüş büyük bir başarı oldu.

Yürüyüşün militan ruhu; saymakla bitmeyen sıralar; faşizme karşı tek vücut, tek yumruk olmuş kitle, faşistlere korku Devamı 3. sayfa

FAŞİST KATLIAMLAR CEZASIZ KALMAYACAK

Amerikancı faşist Demirel hükümetinin işbaşına gelmesi ile, MHP-UGD'li faşist çeteler de katliamlarına hız kattılar.

Bu faşist çeteler, tek tek devrimcileri, ilericileri kurşuna dizmelerinin yanı sıra, kitle katliamları da düzenliyorlar.

Faşist çeteler, Kasım ayı içinde Bayrampaşa'da bir kahveyi basarak 6 kişiyi yere yatırıp kurşuna dizdiler.

10 Aralık'ta ise, faşistler, Barbaros Kafeteryaya yüksek tahrir gücü olan bir bomba yerleştirdiler. Bombanın patlaması sonucu 1 kişi öldü, onlarca kişi yaralandı.

Faşistlerin tek tek hedef gözetmeden giriştikleri bu kitle katliamları, hedef gözetilerek tek tek devrimcilerin öldürülmesi şeklinde uygulanan katliamlarla, yine hedef gözetilerek tek tek ünlü profe

Devamı 3. sayfa

FAŞİZMİN BEKÇİLERİ...

1980
MÜCADELE VE ZAFER DOLU OLSUN

FAŞİST CİNAYET VE SALDIRILAR Bastaraflı 1. sayfa

şında şehit düşen" polislerin ailelerine ömür boyu maaş bağlanacak.
Ayrıca emniyet mensuplarının herhangi bir dernekle bağ kurması da kesinlikle yasaklanacak.

Bu değişikliklerle amaçlanan, polisin yetkisinin artırılması; faşist disiplinin sağlanması; "ödüllendirme" ve "cezalandırma" yöntemlerini kullanarak polislerin devrimcilere ve halka daha fazla saldırmalarının özendirilmesidir.

Hükümet programında ayrıca, polis teşkilatının silahlandırılmasının modernleştirileceği, teşkilatın sayı ve silah olarak güçlendirileceği ilan ediliyor.

- İl İdaresi kanununda değişiklik :

Bu kanunda yapılmak istenen değişiklik le; Vali ve Kaymakamlara "olağanüstü olayların cereyanı karşısında" en yakın askeri kuvvet komutanından yardım gönderilmesini talep etme yetkisi veriliyor.

Bu değişiklik her türlü grev, işgal, boykot, gösteri, toplantının ordu ile ezilmesinin 'yasal' yolu açılıyor.

- Toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununda değişiklik : Bu kanunda yapılacak değişikliğe göre, bugüne dek izinsiz yapılan toplantılar, toplantının yapılmasından en az 72 saat önce ve çalışma saatleri içinde, toplantının yapılacağı yerin bağlı bulunduğu en büyük Mülkiye amirliğine haber verilmesinden sonra yapılabilecek.

Mülkiye amiri ise, "gereksinme duyulduğunda" toplantı ve yürüyüşleri erteleyebilecektir.

Bu kanunda yapılmak istenen değişiklik le, toplantı ve gösteri yapma özgürlüğü pratikte ortadan kaldırılmakta; erteleme maskesi altında, hakim sınıfların her türlü toplantı ve gösteriyi engellemesi yasal hale getirilmektedir.

- Dernekler kanununda değişiklik :

Bu kanunda yapılan değişikliklere göre, amacı tek ve belirli olmayan, herhangi bir siyasi faaliyette bulunmayı amaçlayan, veya tüzüğünde saptanan çalışma konuları ve biçimleri amaca uygun bulunmayan derneklerin kurulması yasaklanacak.

Dernek kurmaları yasaklanan kişiler ise, Genel Kurul dışındaki dernek organlarında yer alamayacaklar.

Bu kanunda yapılmak istenen değişiklik le amaçlanan, tüm ilericiler ve demokratik dernekleri yasaklamak; dernekleri hakim sınıfları rahatsız eden, onların iktidarını hedefleyen her türlü siyasetten uzak tutmaktır. Hakim sınıfların derneklerde yer almasını yasaklamak istedikleri siyaset, genel olarak siyaset değil, devrimci siyasettir. Bu en açık bir biçimde, dernek kurmaları yasaklanan devrimcilerin, derneklerde görev almasının yasaklanmasında kendini göstermektedir.

- CEZA MAHKEMELERİ USULÜ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK :

Bu kanunda yapılacak değişiklikle "günün şartlarına uygun olarak, toplu suç ve mesuliyet fikri" kanuna eklenecek. Kanun "adaletin süratle tecelli etmesini sağlayacak şekilde" değiştirilecektir.

Bu değişiklik amaçlanan, kişilerin birey olarak savunma yapma hakkının ortadan kaldırılması; devrimcilerin toptan yargılarına cezalandırılmasıdır.

Amerikancı faşist AP hükümetinin getirmek istediği bu değişiklikler yeni değildir. Yukarıda sözünü ettiğimiz değişikliklerin tümü, CHP hükümetinin meclislere sevkettiği "anarşiyle mücadelede önlemler paketine" yer alan değişiklik önerileridir. Amerikancı faşist AP ; Faşist CHP hükümetinin hazırladığı ve fakat çıkarmaya ömrünün yetmediği bu "önlemler paketindeki" değişiklikleri bir an önce çıkarmanın hazırlıkları içinde bulunmaktadır.

Amerikancı faşist AP hükümeti, faşist CHP'nin önlemler paketine sahip çıkmasının yanı sıra, ülkede huzuru sağlama-yani komprador patronların ve toprak ağalarının sömürü huzurunu sağlama-adına; olağanüstü haller yasası ve DGM yasasını da çıkarmak istiyor.

Olağanüstü haller yasası, Anayasasının 123. maddesi ile getirilen olağanüstü hallerle ilgili tedbirlere ek olarak çıkarılmak isteniyor. Bu yasayla idareye sınırsız yetki veriliyor. "Olağanüstü hal" ilanı, sınırlı da olsa her türlü demokratik hakkın resmen, yasal olarak rafa kaldırılması anlamına geliyor.

DGM yasası ise; kağıt üzerinde var olan "yargının bağımsızlığı" ilkesini resmen ortadan kaldırarak, hakimlerin tayini yetkisini hükümete veren, "Devletin Güvenliğini ilgilendiren" konularda, savunma ve kara itiraz haklarını hemen hemen tümü ile ortadan kaldıran bir yasadır.

Demirel hükümetinin getirdiği bu faşist tedbirler, işçilerin, köylülerin tüm emekçi halkın kanlı ve zorlu mücadeleleri sonucu elde ettiği, sınırlı demokratik haklara karşı girişilmiş yoğun bir saldırıdır. Bu yoğun faşist saldırı karşısında gerilemek, mücadele etmek; her devrimcinin, her demokratın, her antifaşistin görevidir.

FAŞİST BASKI YASALARINI HAKİM SINIFLARIN BÜTÜN KANATLARI DESTEKLİYOR !

Bugün yukarıda sözünü ettiğimiz faşist baskı-saldırı tedbirleri, Amerikancı faşist Demirel hükümetini destekleyen MHP tarafından açıkça destekleniyor. MSP, bu tedbirler içinde yalnızca TC. kanununun 163. maddesi ile ilgili değişikliğin yer almasını eleştiriyor. Onlar; böylece geriat propagandasının yasal hale gelmesini talep ediyorlar.

CHP'ye gelince : Bu parti, bir yandan kendi içinde Ecevit'e karşı muhalefeti susturma yönünde tasfiye önlemleri alırken, diğer yandan da dışı karşı, yeniden "demokrat" maskesini takmaya çalışıyor.

GAZ KUTRUGU...

CHP, aslında faşist Demirel hükümetinin getirdiği faşist baskı tedbirlerine karşı çıkamaz. Çünkü bu tedbirler bizzat kendi "önlem paketinde" önerdikleri tedbirlerdir. Nitekim, faşist CHP, bu faşist tedbirler karşısında eleştiriyi öz teliminden değil, şekil bakımından geri tutmaktadır.

CHP Genel Yönetim Kurulu; ve CHP Millet Meclisi Grup Yönetim Kurulu, 13 Aralık'ta yaptıkları toplantılar sonunda CHP'nin AP hükümetinin "tedbirleri" konusundaki tavrı belirlendi. Faşist CHP'nin Genel Sekreteri Mustafa Üstündağ, bu tavrı şöyle açıkladı :

"Anarşi ile mücadele bir bütündür. Bunun içine yasalar da girer, Vali, Emniyet Müdürü, Milli Eğitimdeki atamalar da girer. Hükümet bizimle DGM'yi görüşmek istediği gibi, atamaları da görüşmelidir. Sadece DGM'yi görüşmek saminiyetsizliktir "

Görüldüğü gibi CHP, DGM lere, ve alınan tedbirlere öde karşı değildir. Rahatsız olduğu şey, atamalarda söz sahibi olmaması, devre dışı bırakılmasıdır. CHP alınacak tedbirlerin kendine de danışılarak alınmasını; atamalar konusunda pazarlık yapılmasını talep etmektedir.

Üstündağ, CHP'nin tavrı konusunda devamla şunları söylemektedir :

"Biz önlem paketini hazırlarken anarşiyi bir bütün olarak ele aldık. Önlem paketinin yanı sıra Türk Ceza Kanununda değişiklikler ve İhtisas Mahkemelerinin kurulması da vardı. Bu paket bir bütündür. Şimdi içinden altı tanesi çekilip alınıyor. Aslında bunlar grubumuzdan da geçmemiştir.

Eğer hükümet ve AP anarşiyi önlemde bizimle temas arzularında samimi iseler sadece önlem paketi adı altında altı tasarının sınırını içinde kalmamalı, tümü ele alınmalı, bizim İhtisas Mahkemeleri tasarımız da bu paket içinde bulunsun, DGM tartışmasına da gerek kalmayacak. İhtisas Mahkemeleri şiddet eylemlerine bakan mahkemeler olacaktır.

Yine samimi iseler, sadece önlem paketinin geriye kalanlarını Meclis'ten geçirmek değil, Vali, Emniyet Müdürleri tayinlerinden Milli Eğitimdeki atamalara kadar, anarşik olaylarla ilgili bütün konuları birlikte ele alıp karara bağlamamız gerekir."

Görüldüğü gibi, CHP, faşist AP hükümetini tedbirler paketinden sadece 6 noktaya sahip çıktığı için eleştirmekte, DGM lere yeline "İhtisas Mahkemelerinin" kurulması önerisini yinelemekte, ve AP'ye açık ortak

lık teklif etmektedir. CHP, Rus sosyal-emperyalizminin uşakları sosyal faşistlerin iddia ettiği gibi demokrat değildir. CHP kendine işçi sınıfı devrimcisi adını takan bazı sahtekarların iddia ettiği gibi reformist de değildir. CHP de AP gibi, hakim sınıfların diğer partileri gibi faşist bir partidir. Bu sorunu kavramak; DGM lere, ve Olağanüstü haller yasasına, diğer faşist tedbirlere karşı mücadelemizi, CHP'nin özü hakim sınıflar arasında iktidar daşması olan, sahte "demokrasi mücadelesinin" kuyruğuna takmamak zorundayız.

DGM lere, Olağanüstü haller yasasına, sıkıyönetime, diğer faşist tedbirlere karşı; söke söke aldığımız demokratik haklarımızı sonuna kadar koruyalım.

Fakat bu mücadelemizi, sahte demokratların, emperyalizmin çeşitli kesimlerinin uşaklarının, ve sahte işçi sınıfı devrimcilerinin kuyruğuna takmayalım.

Şunu unutmayalım ki, DGM ler, Olağanüstü haller yasası, faşist tedbirler, sıkıyönetime karşı mücadele, ancak hakim sınıfların iktidarını yerle bir edecek demokratik halk devrimi mücadelesine tabi kılındığı, ona bağlı olarak ele alındığı sürece, devrimci bir nitelik taşır.

Bizler, yalnızca DGM lerin engellenmesi sıkıyönetimin kalkması, Olağanüstü haller yasası'nın, faşist tedbirlerin önlenmesi için mücadele etmiyoruz.

Biliyoruz ki, kurtuluşumuz ancak ve yalnız kendi iktidarımızı; işçi sınıfı önderliğinde, işçi-köylü temel ittifakına dayanan demokratik halk iktidarını kurduğumuzda gerçekleşecektir. Bizim mücadelemiz emperyalizme, komprador kapitalizmine karşı, kompradorların ve toprak ağalarının faşist düzenine karşı bir mücadeledir.

Söke söke aldığımız demokratik haklarımızı korumak için mücadele, faşist saldırıları geri püskürtmek için verdiğimiz mücadele; ancak düzene karşı demokratik halk devrimi mücadelesinin bir parçası olarak ele alınırsa doğru olacak; bizi hedefimize, kendi iktidarımıza bir adım yaklaştıracaktır. Aksi taktirde bizim mücadelemiz, işçilerin, köylülerin tüm emekçilerin mücadelesi, hakim sınıfların şu veya bu kademeden tarafından, kendi iktidar mücadelesi içinde kaldırarak olarak kullanılacaktır.

GÜN

SIKIYÖNETİME, YENİ FAŞİST BASKI TEDBİRLERİNE, DGM YASASINA, OLAĞANÜSTÜ HALLER YASASINA KARŞI MÜCADELE GÜNÜDÜR !

GÜN,

DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELESİNİ DERİNLEŞTİRME GÜNÜDÜR !

GÜN

SÖMÜRÜ VE ZULÜM ÇARKINI KIRMAK İÇİN-FAŞİST DÜZENİN ÜSTÜNE YÜRÜMEK İÇİN ÖRGÜTLENME GÜNÜDÜR !

GÖREV BAŞINA !

U. CİHAN

BASKIYA GİRERKEN...

YASAKLAMALAR MÜCADELEMİZİ DURDURAMAZ !

K. Maraş katliamının yıldönümü dolayısıyla, TÖB-DER (Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği) nin boykot çağrısı üzerine, İstanbul ve Ankara TÖB-DER ve diğer bazı öğretmenler dernekleri sıkıyönetim tarafından yasaklandı. Boykota katılmanın yüksek olmasıyla, faşist devlet, yoğun bir öğretmen avına çıktı. Resmi rakamlara göre; iki gün içinde 15 kişi öldü, 2439, İstanbul'da 1400 öğretmen tutuklandı. Adana, Antakya, Iskenderun, Gaziantep, İzmir, Samsun ve daha bir çok yerde tutuklamalar oldu.

Halkımızın devrimci mücadelesine yönelen saldırılar, yasaklamalar, bu mücadeleyi durduramayacaktır. Dökülen kanların hesabı ergeç sorulacaktır !

salacak, tüm anti-faşistlerin yüregini sevinçle dolduracak nitelikte idi.

Emperyalist batı Alman burjuvazisi,yürüyüş boyunca mümkün olduğunca çok emekçi ile temasa gelmemizi engellemek amacı ile, bizim talep ettiğimiz yürüyüş rotasını vermedi. Noel alış verişi bahane ederek, kitlenin kalabalık olarak bulunması yerlerden geçmemizi yasakladı. Çok kötü bir yürüyüş rotası verdi. Buna rağmen, yürüyüş militanlığından bir şey kaybetmedi. AİF Üyesi işçiler, emekçiler, TÖK'ün üyesi devrimci öğrenciler, Avusturyalı işçiler, yürüyüşü destekleyen Partizan taraftarları faşizmi protesto eden pankartlar altında, omuz omuza yürüdüler. Yürüyüş büyük bir ağır başlılık, disiplin ve disiplin içinde geçti.

Bir hafta önce, yürüyüş boyunca yapılacak olan "bu gece uyu konusmalarıyla yürüyüş güzergahını belirlediklere uyuruldu. Yürüyüş başladı, Meisler, Pirlik, Leber ve diğer illerden ileri. Çok yaygın "Brüder'nine mensup yürüyüş için almamız broşürlerini. Yürüyüş boyunca bir çok kişi, yürüyüş altına katıldı.

"Bu meylende canımız var,
Eğer olan meylende velsin...
Faşistlere hücumumuz var,
Devrimciler safa velsin..."

march yürüyüş boyunca hep bir ağızdan söylenti.

"Emgörlüğün kompradorı ston a e devle
i", "Amerikânı Amerikanı fağıst, emi
ol, emgörlüğü", "Öğ. lere hayır", "Si-
yönlüğü hayır", "Öğ. lere hayır" sloganları, yürüyüşe
katılan kitleler tarafından coşkunlukla
atıldı.

"Yagasin Enternasyonal Dayanisma" slo
 anı sokakları cınlatti.
 Partizan taraftarlarının ettiyi "Kom-
 brador patron aga devletini yakacagaz,

GELİYORUZ, GELECEĞİZ
FAŞİZMİ EZECEĞİZ!

halk iktidarını kuracağız ", "İşçinin köylünün yigit sesiyiz, namluşa sürülmüş halk mermisiyiz" şiarlarına tüm kitle ka tıldı.

Yürüyüşün sonuna doğru, Stalin toplantısının yapılmasının yasaklandığı salon önünden geçildi. Batı Alman emperyalizminin bekçi köpeği polis, salonun önünü provokatif bir şekilde çevirmişti. Yürüyüşçüler, salonun önünden "Kahrolsun Batı Alman emperyalizmi" şiarını atarak geçtiler.

Yürüyüşün sonuna doğru, şiddetli bir yağmur başladı. Fakat yağmur da yürüyüşün başarı ile bitirilmesini engellemedi. Yürüyüşün militan ruhu yağmur altında ya pılan kapanış mitinginde de sürdürüldü.

Kapanış Mitinginde, düzenleyiciler adına almanca-türkçe bir konuşma yapıldı. Getirilen faşist tedbirlerin, DGM yasası'nın ve olağanüstü haller yasasının bizim zorlu mücadeleler sonucu elde ettiğimiz sınırlı demokratik haklarımıza karşı girilmiştiye yoğun bir saldırı olduğu, bu saldırıya karşı direnmenin acil bir sorun olduğu belirtildi. Yürüyüşün aynı zamanda, K. Karaş katliamının şenitlerini anmak, tüm faşist katliamları lanetlemek amacıyla da hizmet ettiği belirtildi.

Bütün yürüyüş boyunca atılan "Faşist katillerden hesap soralım" şiarı bir kez daha çınladı.

Kısa bir hazırlıkla gerçekleştirilen bu yürüyüş, ATİF ve TÖK'YD'nin gelişmesi nin ve kitlenin fasizme karşı mücadeleye hazırlıklı olmaları bir göstergesi oldu. Amerikancı faşist Demirel hükümetinin demokratik haklarımıza karşı giriştiği yoğun saldırıyı geri çevirme yönünde başlatılan bu mücadeleyi geliştirmek önümüzdeki görevlerden biridir. Bu mücadelede mümkün olan en geniş kitleyi birleştir - mek, eylem içinde yanlış görüşlerin teşhirini yapmak görevimizdir. Bu göreve dört elle sarılalım !

B. DEMİR

FAŞİST KATLIAMLAR CEZASIZ KALMAYACAK
Baştarafı 1.sayfada

sör,yazar, vs. Kişilerin öldürülmesi olayları ile birleşiyor.Bunların amacı; bir bütün olarak halkı sindirmek,halkı "anarşi dursun da nasıl durursa dursun" şeklinde bir noktaya getirmektir.Bu cına yetlerin ve katliamların yeni faşist başı tedbirlerinin Medisilere sunula ,rağl bir sırada yo ulaştırılması bu amaca hiz met etmektedir.Hakim sınıflar,halk içinde sürekli olarak bugün Türkiye'nin en "mühim meselesinin" "anarşi" olduğu düşüncesini yaymakta;tüm baskıları,"anarşiyi Öleme" adına halka neç göstermeye çalışmaktadırlar. Faşistlerin katliamları,dikkatleri bu noktaya çekme;diger yandan da sindirme hedeflerine yönelmektedir.

FAŞİSTLER TARAFINDAN BOMBALANAN
BARBAROS KAFETERYASI

Hakim sınıflar, faşist çetelerin cinayetlerini "faali meçhul" dosyasına kaldırmakta; bu cinayetlerin, katliamların devrimciler tarafından düzenlendiği yalanını yaymaya çalışmaktadır. Barbaros kafeteryadaki katliamdan sonra Müriyet, Herçüman vs. gibi faşist borazanlar, bu katliamın "solcular arasında bir kan döküsü" olabileceği yolunda ankâm kesmişlerdir.

şagışt emniyet yetkiliileri,katliamı
"Türk İslam Birliğı" adlı bir şağıst ör-
ğüt üslediğı halde,pöyleler Örgütün ol-
madığı,katliamı "soicuların" düzenlemiş
olmasının muhtemel olduğı yönünde açıkla-
meler yapmışlardır.

hakim sınıfların bu yedi yalanları, devrimcileri kitlelerden tecrit etme amacını gütmektedir.

Bugüne dek devrimciler, bütün sınıfların temsilcilerine, ve tek tek faşistlere karşı, hedef şüzereterek silahlı eylemler yürüttü. Müşler, azınlı faşist katilleri cezalandırmışlardır. Devrimciler, yaptıkları her eylemin

Devrimciler, yaptıkları her eylemin sorumluluğunu üstlenmişler, bu konuda hal-
ka açıklamalarda bulunmuşlardır. Bunun be-
neleri ortadadır. Devrimciler, hedef gözet-
meden sağa-sola bomba koymazlar. Devrimci-
ler, faşist elebaşlıları ile, onların etki-
lediği kitleyi birbirinden ayırırlar.
Hedefsizdirler.

Hedefsiz, kitleyi karşısına alan katliam eylemleri faşistlerin marifetidir. Onların kafa yapısına ve eylem çizgisine uygundur.

Hakim sınıfların bu konudaki demagojilerini yıkmak tüm anti-faşistlerin görevidir. Faşist katiller bugün elini kolunu sallayarak gezebilirler. Ama onların her birinden hesap er-geç sorulacaktır. Faşist katliamlar cezasız kalmayacaktır.

M. ALTUČ

FRANSA'DA FAŞİST SALDIRI

MHP VE YAN KURULUŞLARI KAPATILMALIDIR
FASİST CANİLERDEN HESAP SORULMALIDIR!

İşçiler, öğrenciler, arkadaşlar;

Hitler taslağı kafatasçı faşist MHP lilerin Türkiye'de ve yurtdışındaki saldırılarına bir yenisi daha eklendi. Halka acımasız kurşun sıkın bu emperyalist uşağı itler, geçtiğimiz Cuma günü (14.12.79) gecesi Menilmontant'da devrimcilere daha önceden planladıkları şekilde satır, kama ve silahla saldırdılar. Bu saldırı sonucu 7 yurtsever (ayrıca 2 Fransız) çeşitli yerlerinden yaralandı.

Neden, MHP li faşistler kudurmuşçasına saldırmaktadırlar.? MHP, her yerde yaptığı gibi, Paris'de de Hitler'den kopya ettiği faşist ideolojisini yaymak, kendine kitle temeli yaratmak için örgütlenmelerine hizmet eden bir "milli birlik" günü düzenledi. Bunu haber alan devrimciler, yurtseverler, bu eylemde güçlerini birleştirerek bu faşist toplantıyı engellediler, sonra bu satılmışlar, bir toplantı yeri daha kiralandılar. Bu yer de devrimcilerin yaptığı yoğun bir çalışmayla engellendi. Cuma günü gecesi, faşistlerin toplantıyı yapıp yapmadıklarını kontrol etmeye giden yurtseverler kahpece pusuya düşürüldüler. Devrimciler, faşistlerden gelecek bir saldırı ihtimalini düşünmediklerinden ve hazırlıksız gittiklerinden kayıp fazla oldu.

Analar, bacılar, kardeşler;
Bu eli kanlı, gözü dönmüş, beyinleri
yıkılmış, emperyalizme satılmışların sal
dırları ne ilkidir, ne de son olacaktır.
Yurtseverlere, devrimcilere gelen bu sal
dırı, çeşitli milliyetlerden halkımıza,
devrimci mücadeleye yapılmış bir saldırı
dır. Bildiğimiz gibi, bu ağzı salyali it
ler, Türkiye'de otobüsleri, kahveleri
bombalamakta, grevleri basmakta, ileric
işi, öğrenci, profesörleri öldürmekte
ler. Faşist saldırı ve kitle katliamları
faşist 3. MC nin iktidar olduğu günümüz
de daha da artacaktır. Bizim için birleş
mek, örgütlenmek tek yoldur. Şunu da
bilmeliyiz ki; bu cinayet şebekelerini
besleyen kaynak, komprador burjuvazi ve
toprak ağalarının faşist devleti (yurt
da uzanıtısı konsolosluklar) ve efendi
leri Amerikan emperyalizmidir. Faşizme
karşı mücadele, emperyalizme, komprador
kapitalizme ve toprak ağalığına karşı mü
cadele demektir. Faşizmi yıkacak tek güç
bizim kollarımızdır. Yurttaşlarda da tez
ahhlanmak istenen faşist katliamlara
karşı hazırlıklı olalım. MHP-Kontr-geril
le gibi, resmi MHP-ÜD-ÜD-ÜD gibi si
vil faşist teşkilatların dağıtılması ve
kapatılması için güçlerimizi birleştire
lim. Geniş halk kitlelerine MHP nin kira
lık katiller partisi olduğunu açıklaya
lim, bölgemizde Türkiye'den gelen azıllı
faşist-canilerin isim ve adreslerini tes
pit ve tecrit edelim.

Faşist saldırıya hedef olan yurtseverlerin çoğu (PTTB ve DOK/YP Üyesi, 1980) den 3 arkadaşımız dahil) hâlen hastanede dirler. Savunmasız bir şekilde pusuya düşürülen, faşist namlulera yirite gücü gereken bu arkadaşlarımızın çeşitli (hastane, günlük ihtiyaç, hukuki, vs.) masrafları olmaktadır. Gerek ülkemizde, gerek yurtdışında halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesinde yaranan, sakat kalan, hapse düşen devrimcilere sahip çıkmak, yardım etmek ilercik, demokrat olmanın ilk şartıdır. Berneklerimiz, yaranan arkadaşlara yardım için bağış kampanyası açmıştır. Bu kampanyaya katılalım, destek olalım, yardım edelim.

FAŞİZME ÜLÜM! BAĞIRLIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
FTED(Fransa Türkiyeli Emekçiler Derneği)
FTÖB-TÖK/YD Üyesi(Fransa Türkiyeli Öğren
ciler Birliği)
FTEB(Fransa Türkiyeli Emekçiler Birliği)

IMPRESSUM: V.i.S.d.P E.YURDAKAN
1.Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9930
Bankleitzahl 100 70000
Yazisma Adresi: 1.Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haup Str.159
1.Berlin 62

YALAN VE İFTİRA GERÇEKLERİ KARARTAMAZ

»DEVİRCİ-İŞÇİ« ADLI DERGİ ELEŞTİRİ ADINA ATİF'E SEVİYESİZ SALDIRI YÖNELTİYOR

B.Almanya'da 1979 yılı içinde, "belli bir merkezileşme çabasının ürünü olarak" 'Devrimci İşçi' adlı bir gazete yayınlanmaya başlandı. Bu gazete, çıkan yazılarda da açıkça ifade edildiği gibi; Türkiye'de çıkan 'devrimci Yol' adlı gazetenin siyasi çizgisini B.Almanya şartlarında savunmaktadır. 'Devrimci İşçi', "Bugün Almanya'da devrimci güçler örgütsüzdür, dağınıktır ve büyük bir arayış içindedirler" (Devrimci İşçi, sayı 4) tesbitini yaparak yola çıkmaktadır.

'Devrimci İşçi' aynı yazıda devamla, "Fidef ve ATİF gibi örgütlenmeler tarafından geliştirilen ve halk yığınlarının içinde oldukça olumsuz etkiler bırakan bu politikaların devrimci çizgiyi temsil etmediklerini, günlük devrimci pratiğimizle teşhir en önemli görevlerimizdendir" diye yazmaktadır. 'Devrimci İşçi' şunu ken disine görev tespit etmektedir: "... İşçi hareketinin birliğine büyük zararlar veren ATİF ve FİDEF gibi örgütlerin dağıttığı bu devrimci unsurların birliğini yaratmak şerhtir. O halde "Federasyonlaşma" öfümüzde somut bir görev olarak durmaktadır. Böylece bir federasyonlaşma sadece bizim siyasi görüşümüzde olan insanları değil, tüm anti-faşist, anti-emperyalist unsurların birliğini sağlamaya yönelik olmalıdır." (Devrimci İşçi, sayı 6)

Özetlersek; 'Devrimci İşçi' revizyonistlerine göre :

- 1- Devrimci güçler örgütsüzdür, dağınıktır ve bir arayış içindedirler.
- 2- ATİF, işçi hareketine zarar vermektedir; devrimci unsurları dağıtmaktadır.
- 3- ATİF'in geliştirdiği siyasi çizgi; yani ATİF'in siyaseti ve pratiği, kitleler arasında olumsuz etkiler bırakmaktadır. Bu; ATİF'in siyaseti ve pratiği teşhir edilmelidir.
- 4- ATİF kitleleri bilinçlendirmemekte; dernekleri kahve olarak görmektedir.
- 5- ATİF, 'siyasi cinayet şebekesidir'. Bunlar, Türkiye'de devrimcilere işkence edip öldürmektedirler."

ATİF'e karşı saldırılara cevap vermeden önce iki noktaya değinmek istiyoruz. Devrimci İşçi, ATİF'e getirdiği eleştirileri delillere dayanarak ispatlayamamaktadır.

İkincisi, ATİF ve FİDEF'i aynı kefeye koyma çabası içindedir. Bu da "Devrimci İşçi"nin kendisini FİDEF'e daha yakın hissetmesinden kaynaklanmaktadır.

'Devrimci İşçi' gazetesine göre Batı Almanya ve B.Berlin'de "devrimci güçler, örgütsüz, dağınık ve büyük bir arayış içindedir". Bu görüş, 'Devrimci İşçi' gazetesini çıkaranların ayrı bir 'Federasyon' olarak örgütlenmelerini haklı çıkaracak te orik temeli yaratma çabasından başka bir şey değildir. "Onlara göre, devrimci güçler örgütsüzdür; var olan örgütler örneğin; ATİF, devrimci güçleri örgütlenme görevini yerine getirememiştir. Çünkü bu örgütlerin geliştirdikleri siyaset, kitleler arasında olumsuz etkiler bırakmakta, devrimci güçleri dağıtmaktadır. Bu durumda devrimci güçleri 'anti-faşist anti-emperyalist bir federasyonun' çatısı altında örgütlenme ve bu dağınıklığa son verme görevi 'Devrimci İşçi'nin omuzlarına binmektedir. 'Devrimci İşçi'nin uzun uzun anlatmaya çalıştığı görüşleri bu şekilde kısaca özetlemek mümkündür. Bu görüşler, gerçeklerle uyum içinde midir? Hayır, bu görüşlerin gerçeklerle yakından uzaktan hiçbir ilgisi yoktur. Öyle ise, gerçekler nelerdir? Bugün B.Almanya ve B.Berlin'de devrimciler dağınık, örgütsüz değildir. Anti-faşist, anti-emperyalist ve devrimci işçi ve öğrenciler örgütlenebilecekleri örgütlere sahiptirler ve bu örgütlerin içinde her geçen gün daha yoğun bir biçimde örgütlenmektedirler. Bu tesbitlerin doğruluğunu bizzat bu örgütlerin pratikleri ispatlamaktadır. Örneğin ATİF, 1976 yılında 10 işçi derneğinin bir araya gelmesiyle kuruldu. Bugün, ATİF'in kuruluşundan üç yıl sonra, üye sayısı üç misline çıktı ve ATİF'e üye olmak isteyen işçi derneklerinin sayısı hiç de küçümsenmeyecek sayıya ulaşmıştır. ATİF'in yayın organı "MÜCADELE", bundan üç sene önce 800-1000 kadar basılıyordu. Bugün "Mücadele"nin tirajı beş katı artarak 5000'e ulaştı.

ATİF 1976 yılında kurulduğunda, merkezi yürüyüşlere katılanların sayısı 500-600 kişiyi geçmezdi; bugün ATİF merkezi yürüyüşlerine katılanların sayısı üç katına ulaştı. Son, kısa bir hazırlıktan sonra yapılan ATİF/TÖK YD yürüyüşüne 1200 ün üzerinde Türkiye'de işçi ve öğrenci katıldı.

Diğer bir örnek ise; "Partizan", "AMLP"nin Merkez Yayın Organı "Kızıl Bayrak", "Akıma Karşı", "Batı Berlin Komünist" adlı dergilerin ortaklaşa düzenlediği "Stalin" i Anma Toplantısı"dır. Bu toplantıya, 1000 in üzerinde işçi ve öğrenci katıldı. Bu sayı kimse'nin hayalinden bile geçirmeyeceği bir sayıdır. Bu örnekler, devrimci pratik, kitlelerin anti-faşist, anti-emperyalist kitle örgütleri ve devrimci örgütler içinde ve çevresinde örgütlenmelerini, örgütsüz ve dağınık olmadıklarını berrak bir biçimde ispatlamaktadır. İşte gerçekler bunlardır. Bu gerçekleri, 'Devrimci İşçi'nin çabaları, çürük teorileri çarpıtmaya yetmeyecektir. ATİF'in geliştirdiği siyasetin, yani ATİF siyasetinin "kitleler arasında olumsuz etkiler bıraktığı" çürük iddiasına gelince; bu iddia da birincisinden farklı değildir. Yine pratik ATİF'in geliştirdiği siyasetin kitleler içinde olumsuz etkiler yaratmadığını göstermektedir. Pratik, doğru ATİF siyasetinin kitleleri kucakladıkça yenilmez bir maddi güce dönüştüğünü, dönüştüğünü göstermektedir. 'Devrimci İşçi'yi çıkaran bayrak, bunu böyle bilmedirler. Dağınık, örgütsüz ve arayış içinde olanlar varsa, onlar, 'Devrimci İşçi'yi çıkaran revizyonist baylardan başkaları değildir. Bunun ispatı, şimdiye kadar 'Devrimci İşçi' de çıkan yazılarda, "Bu yazılar, 'Devrimci İşçi' revizyonistlerinin yıllardan beri yolunu kaybetmiş yolcu gibi siyaset aradıklarını anlatmaktadır. Bu yazılar, bu revizyonistlerin devrimci potansiyeli nasıl çar çur ettiklerini anlatmaktadır. 'Devrimci İşçi' revizyonistlerine tek bir sözümüz vardır: Kendi hatalarınızı ve beceriksizliklerinizi, başkalarınınmış gibi göstermekten vazgeçin !

Diğer bir konu : Bu revizyonistler, ATİF'in "anti-emperyalist, anti-faşist siyasetini ve pratiğini teşhir edeceklermiş. Bu bir devrimci görevi" (!) ATİF'in devrimci siyasetini ve pratiğini teşhir etmek, bu devrimci siyasete ve pratiğe karşı devrimci siyaset ve pratik temelinde, saldırmak anlamına gelir. Bunun içindir ki, ATİF'in devrimci siyasetini teşhir etme görevini ancak ve ancak karşı-devrimciler, ve karşı-devrimci hizmet etme arzusu ile yanıp tutuşan sahte devrimciler yüklenebilir. 'Devrimci İşçi' devrim ile karşı-devrim arasında tercih yapmada serbesttir. Biz, 'Devrimci İşçi'nin gerçek devrimcilerin saflarında yer almasını isteriz. Bugün devrimci örgütlere karşı takındığı tavrı terk etmesini dileriz. 'Devrimci İşçi' revizyonistleri, ATİF'in "siyasi cinayet şebekesi" olduğunu, Türkiye'de "devrimcileri öldürdüğünü" iddia etmektedir. Bu revizyonistler, bununla 'Devrimci Yol' taraftarı olan bir öğretmenin TKP/ML sempatisini birisi tarafından öldürülmesini anlatmak istiyorlar. Her devrimcinin bildiği gibi ATİF'in böyle bir karşı-devrimci eylem ile hiçbir ilgisi yoktur. Bu tür eylemleri, kim yaparsa yap-sın karşı-devrimci eylemler, olarak teşhir etmiştir ve de edecektir. Diğer yandan, "Partizan" dergisi bu olayla ilgili tüm belgeleri yayınlamıştır. Bu bel elerden anlaşıldığı gibi, TKP/ML de bu eylemi, karşı-devrimci eylem olarak teşhir etmektedir. Durum bu iken, halâ TKP/ML i ve TKP/ML'in bir sempatisinin islediği karşı-devrimci cinayeti bahane ederek ATİF'i "siyasi cinayet şebekesi" olarak nitelerek devrimci, anti-faşist ve anti-emperyalist kitle içinde düşmanlık yaratma tavrıdır. Sorunun diğer yanına gelince; 'Devrimci İşçi' gazetesinin ve 'Devrimci Yol'un, Türkiye'de sempatisanların devrimcilerre karşı islediği cinayetlere karşı tavrı nedir? Bu gazeteler, bu karşı-devrimci cinayetleri kinamışlar mıdır? Kars'da "PARTİZAN" taraftarı bir devrimcinin 'Devrimci Yol'cular tarafından öldürülmesi karşısında nasıl bir tavrı ta-

kindılar? Ya Elazığ'da Ali Rıza Koşar adlı devrimcinin kendi sempatisanları tarafından öldürülmesine ne dediler? 'Devrimci Yol' ve onun B.Almanya'da 'ki uzantısı 'Devrimci İşçi' bu devrimcilerre karşı girişilen siyasi cinayetler karşısında en azından sustulaş. Bir söz vardır: "Sükût ikrardan gelir". Bu söz bu revizyonistlerin tavrına ne de uyuyor.

'DEVİRCİ İŞÇİ'NİN ANTI-FASİST, ANTI-EMPERYALİST MÜCADELE ANLAYIŞI !

'Devrimci İşçi'nin faşizme karşı mücade le anlayışı nedir? 'Devrimci İşçi', B.Almanya ve Türkiye'de faşizme karşı mücadeleyi, faşist MHP ve NPD ve CSU ve başkanı Strauss'a karşı mücadele olarak kavramaktadır. Türkiye'de faşizme karşı mücadeleyi komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı mücadele olarak kavramamaktadır. B.Almanya'da anti-faşist mücadeleyi B.Alman emperyalizminin bir tüm olarak hızlandırdığı iç faşistleşmeye karşı mücadele olarak görmemektedir.

Diğer yandan 'Devrimci İşçi'nin anti-emperyalistliği ABD emperyalizmine karşı mücadele ile sınırlıdır. 'Devrimci İşçi' de şimdiye kadar çıkan yazılarda dünya hegemonyası için dalgaşan emperyalist büyük güçlerden birisi olan B.Alman emperyalizmini teşhir eden bir cümleye bile raslamak olanak dışıdır. Diğer yandan; emperyalist büyük güçlerden biri olan Sovyetler Birliği, 'Devrimci İşçi' tarafından hâlâ sosyalist bir ülke olarak değerlendirilmektedir. Sonuç olarak 'Devrimci İşçi' gazetesinin anti-faşistliği ve anti-emperyalistliği, bacakları kısa, güdükçür.

'DEVİRCİ İŞÇİ'NİN EYLEM BİRLİĞİ ANLAYIŞI !

"Eylemde birlik-ajitasyon ve propoganda" da serbestlik ilkesi, 'Devrimci İşçi' tarafından "sekte ve sakat" bir ilke olarak değerlendirilmektedir. Biz aynı görüşte değiliz. Görüşümüze göre, bu ilke temelinde, farklı görüşlerde bir dizi örgütü somut bir eylemde birleştirmek mümkündür. Pratik bunun böyle olduğunu yüzlerce kere ispatladı.

"Devrimci İşçi", bu ilkeye neden karşı çıkmaktadır? Çünkü bu ilke temelinde yapılan eylem birliği, kendilerinin siyasi tekelinden çıkacaktır. Kitleleri kendi siyasetlerinin etkisi altına alamayacaklardır. İşte bunun için 'Devrimci İşçi', karşı müstereklerde birleşme' adı altında, kendi güdük anti-faşist, anti-emperyalist siyaseti temelinde; eylem birliği, eylemde birliklerini sekte ve sakat olarak damgalamaktadır. Sekte ve sakat olan ATİF'in eylem birliği anlayışı değil, 'Devrimci İşçi'nin anlayışıdır.

Son olarak belirtmek istediğimiz bir meselede şudur : 'Devrimci İşçi', ATİF'in derneklerinin düzenledikleri eylemlere sahip çıkmaktadır. Bu tavrı da devrimci bir tavrı değildir.

Sonuç olarak toparlarsak :

- 'Devrimci İşçi' revizyonistleri, kendi önderliklerinde kurmak istedikleri bir 'federasyonun' gerekliliğini ispatlamak için gerçekleri çarpıtmaktadırlar.
- 'Devrimci İşçi' revizyonistleri, ATİF'e saldırıyı yerde, ATİF ile FİDEF'i aynı kefeye koymak için özen göstermektedirler. ATİF ile FİDEF'i aynı görmek; devrimci siyaseti sosyal faşist, sosyal emperyalizme hizmet siyaseti ile aynı görmek -tir. Bu ise 'Devrimci İşçi' revizyonistlerinin FİDEF ile öзде aynı siyaseti savunduğunu, pratikte ise kendisini ona yakın hissetmesi anlamına gelir.
- ATİF'in siyaset ve pratiği, 'Devrimci İşçi' revizyonistlerinin iddialarının tersine devrimci siyaset ve pratiktir. Bu siyaseti teşhir etmek, karşı-devrimci bir çabadır.
- 'Devrimci İşçi', güdük anti-faşist ve anti-emperyalist bir siyaset izlemektedir. Eylem birliklerinde bu siyasi eylemin temelini oluşturmamasını istediği için; "eylemde birlik-ajitasyon ve propoganda serbestlik ilkesine" karşı çıkmaktadır.

-YAŞASIN ATİF SAFLARINDA BİRLEŞEN DEVİRCİLERİN, HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

O. KUTLU

**ATİF TAKVİMİ
ÇIKTI**

ATİF DERNEKLERİNDEN VE YAZIŞMA ADRESİNDEN İSTEYİNİZ

DEVİRİNCİ SANAT SAYFASI

LEO TOLSTOY

Leo Tolstoy toprak köleliği devrinden beri büyük bir yazar olarak tanınmıştır kendisini.Yarım yüzyılı aşkın edebi uğraşısı boyunca kaleme aldığı bir çok büyük eserde,özellikle,1861'den sonra bile,yarı kölelik durumunda kalmış olan eski ve Devrim öncesi Rusya'sını,kırsal Rusya'yı,toprak sahibinin ve köylünün Rusya'sını yansıtmıştır.Rus yaşamının bu tarihsel dönemini anlatırken,Tolstoy yazılarında ortaya o kadar çok geniş sorunu atmasını bilmiş,bir sanatçı güce erişmesini öylesine becermiştir ki,eserleri dünya edebiyatının başeserleri arasında yer almıştır.Toprak köleliği yandaşlarınca ezilen ülke lenden birindeki devrime hazırlanma dönemi,Tolstoy'un dahiyane yansımaları sayesinde,tüm insanlığın sanat gelişiminde ileri doğru atılmış bir adım olarak değerlendirilmiştir.

... Tolstoy'un eserlerinde asıl köylü kitle devriminin gücü ve zayıflığı,adretli ve zorlu yansıtılmıştır.Onun devlet ve resmi kiliseye karşı çoğun tutkulu,hattıbazaan giderek acımasız sertleşen protestosu ilkel köylü demokrasisinin duygularının anlatımıdır.Yüzyıllarca süren toprak köleliği,yönetimdeki keyfilik ve yönetimin soygunculuğu,kilisenin düzenbazlığı,her türlü yalan ve

bolandırımcılık bu köylü demokrasisinin başındaki öfke ve nefreti giderek arttırmıştır.Tolstoy'un özel toprak mülkiyetini uzlaşmazcasına reddedişi,toprak ağalarının,hükümdarın,ayrıcalıklarının eski feodal toprak mülkiyeti,ülkenin gelişmesinin önüne dikilen katlanılmaz bir engel olduğu bir aşamada beliren köylü anlayışı nı dile getirir.Bir başka deyişle Tolstoy'un özel toprak mülkiyetine karşı çıkışı,bu mülkiyetin kaçınılmaz olarak keskinleş ve acımasızca yıkılması gerektiğinde,işte o tarihsel anda köylü kitlelerinde beliren anlayışı yansıtmaktadır.Kapitalizmi bairından kopup gelen bir duygu ve yaman bir öfke ile-hiç durmadan eleştirmesi,sehirden ya da yabancı ülkelere gelerek kırsal yaşamın bütün "temelleri"ni yıkan,bir benzerine daha raslanmayan bir yıkıma,yoksulluğu,açlıktan ölmeyi,vahşeti,fuhşu,firengiyi,"ilkel birikim dönemi"nin Bay Kupon(★)tarafından kotarılan en gelişmiş soygunculuk yöntemlerinin Rusya'ya iletilmesiyle yüz kere daha ağırlaşmış olan,tüm afetlerini getiren o yeni,gözle görünmez ve akıl almaz düşmanın kendi üzerine doğru yürüdüğünü gören ataerkil köylünün bütün dehşetini dile getirmektedir.

Ancak bu ateşli protestocu,bu tutkulu suçlayıcı,bu büyük eleştirici,eserlerinde aynı zamanda Rusya üzerine çöken bunalımın nedenleri ve bu bunalımdan kurtulmanın yöntemleri hakkında,Avrupa'ya özgü anlayışta olan bir yazara değil de,daha çok ataerkil,saf bir köylüye yaraşan bir anlayışsızlığı da simgelemiştir.Feodal ve polis devletine karşı,monarşiyeye karşı mücadele,Tolstoy da siyaseti inkara indirgenmiş,onu "kötülüğe karşı direnmeme"yi öğretilmeye itmiş,sonunda da yazarın 1905-1907 arasındaki devrimci kitle mücadelesinden tamamen kopmasına yol açmıştır.Resmi kiliseye karşı açtığı mücadelede yeni arınmış bir din yani ezilen halk kitleleri için kullanılacak arınmış yeni bir zehir kendisine yol göstermiştir.Özel toprak mülkiyetinin inkarı,Tolstoy'u bütün mücadeleyi gerçek düşmana,yani ağaların özel toprak mülkiyetine ve bu mülkiyetin siyasal yürütme aracı olan monarşiyeye karşı yoğunlaştırmaya değil de,düşsel, belirsiz ve güçsüz yakınlarda bulunmaya itmiştir.Kapitalizmi ve kapitalizmin halk kitlelerine getirdiği büyük olumsuzlukları suçlama,uluslararası sosyalist proletaryanın sürdürdüğü dünyayı özgür kılma mücadelesi karşısında bütünüyle umursamaz bir tavırla atbaşı gitmektedir.

Tolstoy'un görüşlerindeki çelişkiler tamamiyle kendi kişisel düşüncesinin çelişkileri değildir.Bunlar,toplumsal koşulların etkilerinin,reform sonrası ancak devrim öncesi dönemin Rus toplumundaki çeşitli sınıflar ve tabakaların ruhsal durumlarını belirleyen,son derece karmaşık ve çelişkili tarihsel geleneklerin yansımasıdır.

Bu bakımdan Tolstoy hakkında bu gelişmeleri ilk olarak düzenleme işinde,devrim sırasında siyasal rolü ve mücadelesi ile halkın özgürlüğü ve sömürülen kitlelerin kurtarılması için girilen kavgada önderliğe yaradığını,demokrasi davasına sarsılmaz bağlarla bağlı olduğunu,burjuva demokrasisinin (köylü demokrasisi de dahil buna) sınırlılığına ve tutarsızlığına karşı mücadele yeteneğini belgelemiş olan sınıfın görüş açısından değerlendirmeye girdiğinde doğru bir yargıya varılabilir sadece.Bu yargı ancak ve ancak Sosyal-Demokrat Proleterya'nın görüş açısından kalı olarak verilebilir.

... Tolstoy öldü,güçsüzlüğü ve zayıflığı felsefede dile getirilen,dahi sanatçının eserlerinde yansıyan Rusya,devrim öncesi Rusya'sı,geçmişin karanlıklarına gömüldü,gitti.Ancak Tolstoy'un bıraktığı geçmişin karanlıkları içine gömülüp gitmeyen,geleceğe özgü olan unsurlar da vardır.Rus proletaryası bu mirası kabullenmekte ve incelemektedir,Rus işçi sınıfı,Tolstoy'un devleti,kiliseyi,özel toprak mülkiyetini eleştirmesindeki anlamı emekçi ve sömürülen halk kitlelerine anlatacaktır.Ancak bunu,halk kitleleri kendilerini yetkinleşirmekle ve tanrının buyurduğu bir yaşamın peşinde koşup yakınmakla yetinsinler diye değil,halk kitleleri 1905'de kaldırılmasına hafiften girişilen ve yok edilmesi zorunlu olan çarlık monarşisine ve toprak mülkiyetine yeni bir darbe indirmek üzere ayaklansınlar diye yapacaktır.Rus işçi sınıfı halk yığınlarına kapitalizmin Tolstoy tarafından yapılan eleştirisini yansıttacaktır.Ve halk kitleleri sermayeyi ve paranın gücünü lanetlemekle yetinsinler diye değil,yaşamlarının ve mücadelelerinin her adımında kapitalizmin teknolojik ve toplumsal kazanımlarına dayanmayı öğrensinler diye,kapitalizmin yerine,halkın yoksulluk içinde yüzmediği,insanın insan tarafından sömürülmediği yeni bir toplum yaratacak olan milyonlarca sosyalist savaşçı tek bir ordu halinde kaynaşmasını öğrensin diye yapacaktır bunu.

"SANAT VE EDEBİYAT" LENİN
(Sayfa.57-62)

(★) Bay Kupon:1880-1890 arasındaki yayınlarda sermayeyi ve kapitalistleri belirtmek için kullanılan bir deyim.

LENİN DESTANINDAN

FİKİRLERİ İŞLENDİ
HER FLAMAYA,
HER BAYRAĞA...
HER ŞEYİ O DÜŞÜNÜP,
KARARA BAĞLIYORDU,
HER KALE
KALKIP AYAĞA
ONDAN HÜCUM EMRİNİ
BEKLİYORDU.
LENİN'İ TANIYOR
EMEKÇİ ORDUSUNUN
HER ERİ,
LENİN ADI
İŞÇİ YÜREKLERİNİN
SESİ..
O KALDIRDI ONLARI
SAVAŞA,
O SAĞ'LADI ZAFERİ,
DÜNKÜ
PROLETERYA
BU GÜN ÜLKENİN ERENİSİ!
LENİN!
HER KÖYLÜ BU
AZİZ ADI
MUSKA GİBİ
KALBİNDE SAKLIYOR
"TOFRAK"
DİYE İNLEMİŞ,
KÖYLÜNÜN KAMÇILANAN
ECDADI,
BUGÜN SAYESİNDE
TOPRAĞA
"FALIM" DİYOR.
V.MAYAKOVSKI

".....
yürü üstüne üstüne,
tükür yüzüne celladın,
fırsatçının,fesatçının,hayımın...."

ahmed arif

SENDİKALARDA VE FABRİKALARDA DEVRİMCİ MÜCADELE

YANLIŞ SENDİKAL MÜCADELE ANLAYIŞLARI ÜZERİNE

Geçen sayımızda, özü; kendiliğindencilik ve ekonomizm olan trade-unionizm ve anarko-sendikalizm ile ilgili olarak sendikal mücadelede oportunist siyasetler üzerinde durulmuştu. Bu sayımızda, "yanlış sendikal mücadele anlayışları üzerine" yazımıza devam ediyoruz.

Platformdan da anlaşılacağı gibi, anarko-sendikalistler, genel grevi işçi sınıfının mücadelesinin en yüksek biçimi olarak görmektedirler. Genel grev, anarko-sendikalistlerin için; devrimin en ideal yolu ve kan dökülmesiz iktidarı ele geçirmenin aracıdır. Anarko-sendikalistlerin nihai amacı; devrim yapmadan kapitalizmi yıkmaktır. (!) Bunlar niteliğine bakmaksızın her türlü devlete karşı çıkarlar. Sendikaları proletaryanın burjuvaziye karşı tek örgütlenme ve direniş biçimi olarak görüyorlar. Sendikal örgütlenmelerin ve işyeri örgütlenmelerinin hükümetin yerini almasını istiyorlardı.

Anarko-sendikalizmin diğer karakteristیک özelliklerine geçmeden önce, yukarıda belirlenen özellikler üzerinde durmakta yarar vardır. Anarko-sendikalistlerin: Birincisi; işçi sınıfının örgütlenme sorununa ve mücadele biçimlerini değerlendirmelerine yaklaşımları oldukça ilginçtir. Onlar (Anarko-Sendikalistler) işçi sınıfının sınıf örgütlenmesinin yalnızca (!) tek (!) biçimi olarak, sendikal örgütlenmeyi görmektedirler. Onlar için işçi sınıfının esas örgütlenme biçimi sendikal örgütlenmedir. Ve bunun ötesinde her türlü

örgütlenme reddedilmektedir. Bunun yanında, işçi sınıfının kapitalizme karşı mücadele biçimleri olarak, anarko-sendikalistler; sabotaj, makinaların, hammaddelerin, üretimin tahribi, vs. mücadele biçimlerini benimsemişlerdir. Nitelikleri ne olursa olsun, grevler ve sabotajlar bir "devrimci jimnastik" olarak adlandırılıyordu. İşçi sınıfının mücadelesinin (kapitalizmi yıkmaya mücadelesinin) en yüksek biçimide genel grev olarak belirleniyordu. Onların genel grevden anladıkları; işçi sınıfının siyasi mücadelesinin yerine oturtulmuş, yalnızca ekonomik temeller üzerinde uzanan grevlerden başka birşey değildi.

İkincisi; kapitalizmi yıkmaya sorunudur. Kitle örgütleri olarak bizler, kapitalizmin nasıl yıkılacağı sorununu ele almak istemiyoruz. Çünkü bu esas olarak kitle derneklerinin sorunu değildir. Ama anarko-sendikalistlerin "devrim yapmadan kapitalizmi yıkmaya" iddiaları karşısında, insan normal olarak; "devrim yapmadan kapitalizmin nasıl yıkılabileceğini veya bunun olanaksız olduğunu düşünmek zorunda kalıyor. Ana sorun; kapitalizmin yıkılması. Ama bu nasıl olacaktır? Devrim ile mi? Yoksa devrim yapmadan mı? İşçi sınıfı mücadelelerinin tarihine baktığımızda, görünen odur ki, kapitalizmin yıkılması bir devrim meselesidir. Burjuvazi de feodalleri devrim ile yıkıma uğratmış ve iktidar olmuştur. İşçi sınıfı da yine devrim sürecinde burjuvaziyi tarihin mezarlığına gömecektir!

Üçüncüsü de; devlet sorunudur. Anarko-Sendikalistler, niteliğine bakmaksızın her türlü devlete karşı çıkarlar. Genel anlamda devlete karşı çıkmak doğrudur. Ayrıca burjuvazinin egemenliği altında bulunan devlete karşı çıkmak da doğrudur.

Çünkü devlet sınıflı toplumların bir ürünüdür. Çünkü devlet, devleti elinde bulunduran sınıfların diğer sınıflar üzerindeki baskı aracıdır. Ama devrimin gerçekleştirilmesiyle birlikte sınıflar ortadan kalkmaz. İşçi sınıfının siyasi iktidarı eline almasından sonra da, sosyalizmin inşa sürecinde, burjuvazi en azından ideolojik olarak varlığını sürdürür. Bunun da dışında, daha dünyanın bir çok ülkesinde burjuvazinin egemenliğini sürdürmesi etkeni vardır. İşçi sınıfı iktidar olduktan sonra, neden kendi devletini kurup, bu devleti burjuvaziyi bir bütün olarak ortadan kaldırmak için bir araç olarak kullanmasın? Eğer burjuvazi bütün olarak ortadan kalkarsa, o zaman devletin ne fonksiyonu kalır...

O zaman devlet de zaten ortadan kalkmış olmaz mı?... Kısacası; genel olarak devlete karşı çıkmak doğru, ama özel olarak bunu devletin niteliğine bakarak yapmak daha da doğrudur. Çünkü, devlet; burjuvazinin emekçiler üzerindeki egemenliğinin aracı olarak veya proletaryanın burjuvazi üzerindeki egemenliğinin aracı olarak iki ayrı nitel yapıya sahip olabilir. Bu anlamda, birinci nitel yapının tamamen reddedilmesi gerekirken, ikinci yapı burjuvazinin, sınıfların ve dolayısıyla devletin kendisinin ortadan kalkmasının şartı olarak bizzat gereklidir. O halde, niteliğine bakmaksızın her türlü devlete karşı çıkmak yanlıştır.

Anarko-Sendikalizmin diğer karakteristیک özelliklerinden biri, "bağımsızlık" anlayışı ve bir diğeri de reformizmdir. Anarko-Sendikalistler, işçi sınıfının siyasi partisi karşısında tam "bağımsızlık" anlayışını geliştirmişlerdir. Daha önce den de gördüğümüz gibi, işçi sınıfının sendikal örgütlenmesinin dışında her türlü örgütlenmeyi reddeden anarko-sendikalistler, işçi sınıfının siyasi partilerinin objektif varlığını görmemezlik edemişlerdir. Esas olarak reddetmelerine rağmen, onların varlığı karşısında "tarafsızlık" anlayışını savunmuşlardır. Anarko-sendikalistler, yalnızca siyasi partiyi değil, işçi sınıfının siyasi mücadelesinin gerekliliğini de reddettiler.

Sendikaların "bağımsızlığı" anlayışı, işçi sınıfının çıkarı doğrultusunda bir anlayış değildir. Sendikaların bağımsızlığını savunmak; burjuvaziye bağımlılığı savunmak anlamına gelir.

Reformizm sorununa gelince; anarko-sendikalistler, reformculuğu kimsese bırakma taraftarı değildir. Anarko-sendikalizm, bir tarafı anarşizm, diğer tarafı reformizm olan bir madalyondur. Onlar bir eleri ile anarşizme sarılırken, diğer el-

leriyle de reformizmi tutmuşlardır. Hatta Lenin, anarko-sendikalizmi "orjinal sol reformculuk" olarak nitelendirmiştir. Ayrıca Dimitrof, anarko-sendikalizm üzerine getirdiği görüşlerinde, "Bunların, bir yandan Bakunin ve Proudhon'un (anarşizmin teorisyenleri D.N.) görüşleri ile diğer yandan Marx ve Engels'in görüşlerini uzlaştırmaya, ki böyle bir uzlaşmanın, proletaryanın sınıf mücadelesinin pratiğinde olanaksızlığını kavramaksızın sahip çıktıklarını" belirtmektedir. (Dimitrof, seçme eserler, alm. cilt II s. 66)

SENDİKAL ÇOĞULCULUK

Almanya'da işçi ve sendika hareketi özellikle sendikal parçalanmışlık biçiminde ortaya çıkar. Alman sosyal demokrasisi bu hareket üzerinde çok etkili olmuştur. Almanya'da kapitalist ilişkiler İngiltere ve Fransa'dan daha sonra yerleşmiştir. Almanya'nın ulusal birliği, demokratik bir devrim sonucu olmamıştı. Burjuvazinin feodallerle uzlaşmasıyla oluşan Alman devleti, 1871 yılında Bismark'ı yaratmıştı. Al-

man imparatorluğunun "yukardan" sağlanan birliği 1864, 1866 ve 1870/71 savaşlarında oluşmuştur. Bismark 1871'e kadar, 36 küçük devletin ulusal bir devlet halinde birleşmesinin gerekliliğine inanan bir siyasetciydi. Hakim sınıfların çıkarı, her şeyden önce; işçi sınıfı, demokratik hareketin önderliğini kendi üzerine almadan bu birliğin sağlanmasındaydı.

Marks ve Engels; Bismark'ın (o dönem) devrimin yürütücüsü olduğuna bir çok yazılarında dikkat çektiler. Bununla birlikte, devrimi bu ileriye götürüş- her ne kadar aslında bir geriletmeyse de - kapitalist gelişme ve bir yandan da işçi sınıfının gerçek bir demokrat - siyaseti için mücadelesine ortam hazırlıyordu.

Alman devletlerinin 1871'de tek bir devlet çatısı altında birleşmesinden sonra, Almanya'nın ekonomik gelişmesi hızlandı. Böylece işçi sınıfı da gelişti ve daha hızlı bir şekilde örgütlendi. 1871 öncesinde de Almanya'da işçi sınıfı örgütleri kurulmuştu. Daha 1860'dan sonra ilk işçi sınıfı örgütleri kurulmaya başlamıştı. O zamana dek bu örgütler yasaklanmıştı. Ekonomik gelişmenin hızlanması ve sendikal örgütlenmenin yasalık kazanmasından sonra; August Bebel'in dediği gibi; "yaz yağmurunun ardından biten mantarlar gibi" sendikalar çoğaldı. Çok değişik siyasal akımların bulunması nedeniyle, Almanya'da sendikal hareket bölük pörçüktü, esas olarak 4 sendikal akım vardı.

a) LASSALLE'CI SENDİKALAR:

19. Yüzyılın 60'larında işçi sınıfının bir bölümü burjuva hareketinden (görünüşte) koptu. Kendi bağımsız sınıfsal örgütlerini kurdu. 1863'de Leipzig'de ve Berlin'de işçilerin bir bölümü, Ferdinand Lassalle'in önderliği altında, burjuva işçi birliklerinden ayrıldı. F.Lassalle Alman İşçileri Genel Birliğini kurdu. Lassalle, birliğin ilk başkanıdır ve programını ve taktik ilkelerini koymuştur. Şekil olarak burjuvaziye karşı çıkan Lassalle ve onun yandaşları, öz olarak burjuvaziden kopuk değillerdi. Bismark'ın "Büyük Güç" politikasını desteklediler. Zaten Lassalle'cılar, Almanya'nın birleştirilmesi mücadelesi şartlarında ortaya çıktılar.

Lassalle tarafından temsil edilen Alman İşçileri Genel Birliği, proleter sınıf mücadelesinin temel sorunlarında anti-Marksist teoriler ile yönetiliyordu. Lassalle; işçi sınıfına, sınıfsal amacı olan siyasi egemenliğini devrim ile ele geçirmesi için yol göstermiyor, aksine proletarya devrimi olmaksızın sosyalizme "BARIŞCI GEÇİŞ" propagandası yapıyordu. Kapitalizmin ekonomik yasalarının etkinliği üzerine yanlış görüşler getiriyor, ekonomik mücadelelenin ve sendikal hareketin gerekliliğini reddediyordu. Her türlü mücadeleyi, genel seçim hakları için mücadele ve parlamenter mücadele ile eşitliyordu.

b) EISENACH 'CI SENDİKALAR

Marksist akım, Lassalle'izme karşı mücadele içinde geliyordu. Alman İşçi Birliklerinin (1863'den beri eğitim derneklerinin tümünü kapsayan) Marks ve Engels'le bağları bulunan ve 1864'de I. Enternasyonal'in kuruluşunda da onlarla birlik o-

Devamı 11. sayfa

" DEŞT KÖYLÜLERİNİN TOPRAK MÜCADELESİNİ
COŞKUYLA DESTEKLİYORUZ ... "

HOZAT Cezaevinde tutuklu
bulunan PARTİZAN taraftar-
ları.

Kardeşler,

Kardeşler,

ından denetlenmelidir.

İşçi arkadaşlar; bir çok hakkımız alınmak istendiği gibi, faşist baskılarda her geçen gün artmaktadır. Faşist Ergin tamberk ve bunun usakları durumunda olan Saffet, Şedat, şefler ve postabaşlıları, işçilere çeşitli yollarla baskı uygulamakta, işçileri yıldırmağa çalışmaktadırlar. Bunlar fabrikaya özellikle faşistleri almaya çalışmaktadırlar. Doğulu işçileri almamaktadırlar. Doğu-Batı ayırımı yaparak işçileri birbirine düşürmeye çalışmaktadırlar. İşçiler arasında doğu-batı ayırımı yapmak faşistlerin eskiden beri var olan politikasıdır. Çünkü özellikle doğulu işçilerimiz, köylülerimiz ve tüm yoksul halkımız katmerli baskıya uğradıkları için, haksızlığa boyun eğmez, mücadele ederler. Bunların yanı sıra çeşitli nedenlerle istihate çıkan işçi arkadaşlarımızın, fabrikada işi olduğu zaman içeri alınmamaktadır. Alınsa bile bekçi nezaretinde alınmaktadır. Diğer tarafta ise, ne oldukları bilinmeyen bir çok kişi rahatlıkla fabrikaya girip çıkmaktadırlar.

İşçi arkadaşlar!

Haksızlığa boyun eğmeyelim, mücadele edelim. Hak verilmez, alınır. Üreten biziz, yönetende biz olmalıyız. Tek tek mücadeleye başariya ulaşamaz; örgütlenelim, çelikten birliğimizi oluşturalım, hep beraber mücadeleye atılalım. Bu mücadele onun bunun değil, senin benim, tüm işçi arkadaşların ve tüm yoksul halkımızın haklı mücadelesidir.

OTUZANLI AKKADAS!

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
DEVİRİNCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
FAŞİST, SARI ve SAHTE-DEVİRİNCİ BARIKATLA-
RI AŞALIN!
İŞ KAZALARINA ve İŞTEN ATILMALARA KARŞI
BİRLEŞELİM, DİRENELİM!
OTOSAN İŞÇİSİ KENDİ ÖZ SENDİKASINI SEÇME-
SİNİ BİLECEKTİR!

OTOSAN
Yeni Demokratik İşçi Birliği
(O.Y.D.İ.B.)

MÜCADELE
DEUTSCHE BANK BERLIN
ZWEIGSTELLE 94
BANKLEITZAHL 10070000
KONTO NR: 675 9930

IMPRESSUM: V.i.S.d.P E.YURDAKAN
1.Berlin 36,Postfach 360171
Banka Hesap Nr:DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr.675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazisma Adresi:1.Berlin 36
Postfach 360171

İSTANBUL

İstanbul-Sarıyer mevkiinde bulunan ve "URCAN" isimli bir patronun mülkiyetinde olan 'canlı balık lokantası' ve 'Urcan' isimli iş yerlerinde, Patron işçilerin sendikalaşma hareketi karşısında paniğe kapılarak işçileri işten çıkardığını kanunsuz ve keyfi olarak, ilan etti.

URCAN işçileri patronun bu kanunsuz ve keyfi hareketi karşısında direnişe geçtiler. İşçilerin direnişe geçmelerinden sonra, hemen iş yerine gelen Bölge Çalışma Temsilciliği URCAN İŞ YERİNDE KANUNSUZ LOKAVT olduğuna karar vermiştir.

Urcan, işçilerinin toplam sayısı yüzünü bulmaktadır. Urcan işçileri direnişe geçerek geçmez kendilerini sınıf mücadelesini içinde buldular. Şimdi her Urcan işçilerinin ağzında şu cümle dolaşıyor: "Biz Birlik ve Beraberlik içinde olursak, patrona ki tüm haklarımızı söke söke alırız" Urcan işçileri kendilerinin sınıf mücadelesini direniş komitesinin insiyatifi altında disiplinli bir şekilde nöbetlerini tutmakta ve kendi sınıfının marşlarını söylemektedirler. Çeşitli devrimcilerin Urcan işçilerine verdikleri çeşitli derslerden sonra, Urcan işçileri artık sunun bilincine varma sürecini yaşamaktadır: "Bizlerin verdiği mücadele esas olarak Türkiye işçi sınıfının ve dolaylı olarak Dünya işçi sınıfının burjuvaziye karşı verdiği mücadelenin bir parçasıdır. Bizim kurtuluşumuz seçimlerle değil, bizim kurtuluşumuz ancak ve ancak devrimci bir partinin insiyatifi altında, işçi sınıfının önderliğinde ve işçi köylü temel ittifakı temelinde olacak bir devrimle olacaktır. Hiç kimse bize, ekmeğimizi ve can güvenliğimizi barışçıl yollarla vermez, biz ancak bu ve buna benzer haklarımızı ancak birlik ve amansız her türlü mücadele yollarıyla kazanacağız."

Urcan işçileri ile yaptığımız konuşmada Urcan işçileri şunları söylediler: "Bizler uzun zamandan beri burda sendikalaşma mücadelesi veriyorduk, fakat arkadaşların bir birlerine karşı güveni yoktu; çünkü, diyorlardı ki şimdi biz bu arkadaş gider patrona söylermi? İşte bu korku içimizde olduğu için herkeşe bu konuyu açmadık; ancak çok güvendiğimiz arkadaşlara açtık. Onlarla konuştuk; örgütlendik, sonra sendikaya üye olduk. Sendika yetki almak için iş yerine bildirge gönderdi, fakat hemen bundan haberdar olan patron yeğenini göndererek, bizleri işten çıkardığını söyledi. Bizler de hep beraber patronun keyfi ve kanunsuz kararına karşı direnişe geçtik. Hemen sonra Bölge

Çalışma Temsilciliği geldi, inceleme yaptı ve bu iş yerinde kanunsuz lokavt olduğuna karar verdi. İşte biz de şimdi burda ekmeğimizi için bekliyoruz."

Urcan işçilerine morallerinin nasıl olduğunu sorunca bize şöyle dediler: "Moralimizin belkide en yüksek olduğu bir zamanda; çünkü, patron felip otururdu, bizler karşısında ne yapacağımızı bilmedik, patronun adamı olan şef-garsonlar buradaki küçük yaşta arkadaşlara keyfi olarak kütür ederlerdi ve kendi özel işlerinde çalıştırıyorlardı. Sabahtan felip tam gece yarısı evimize gidiyorduk. Ne çocuklarımızın eğitimiyle, ne de başka işlerimizle meşgul olamıyorduk. Bizler % 10 alıyorduk, fakat patron bunları kesiyor, bizim elimize yalnızca % 6 geçiyordu. İşte bunların hepsi bizim moralimizi bozuyordu. Fakat şimdi bizler bu sömürü ve keyfi hareketlere karşı direniş içindeyiz, onun için moralimiz çok yüksek."

Urcan işçileri bunların yanında patronun viski ve sigara kaçakçılığı yaptığını, amerikali olan dostlarına ve köpeğine büyük harcamalar yaptığını, fakat kendilerini hiç düşünmediklerini anlattılar.

Urcan işçilerinin direnişe geçmesiyle birlikte, bir viraneye dönen iş yerine bakan kişiler, şunları söylüyorlar: "Demek ki işçiler çalışması hiç bir şeyin değeri olmaz; fakat işçiler çalışırken patron olmazsa herşey yine değerlenir. Demek ki patronlar olmadan üretim olabilir, ama işçiler olmadan üretim olmaz". Urcan işçilerinin direnişi gün geçtikçe yeni boyutlar kazanmaktadır. İşçiler mücadele içinde patronların gerçek yüzünü daha iyi görmekte, bunun yanında kendilerine kendi sınıf bilincini veren kitapları okumaktadırlar. İşçiler bu süreçte, seçim döneminde oy verdikleri parti olan CHP'nin gerçek yüzünü daha da iyi gördüler. Karton Otelinde lüks bir partide, işçi dostları tarafından çıkarılıp direniş yerine getirilen bazı CHP parlamenterleri, işçilerin sordukları sorular karşısında eğilip bükülmüş ve terlemişlerdir ve işçilere utanmadan "biz sizin direnişinizi gazetede okuduk, geldik" demişlerdir; fakat işçi dostları, işçilere bunları partiden çıkarıp getirdiklerini söyleyince, işçiler CHP'nin gerçek yüzünü bir daha iyi bir şekilde gördüler.

Urcan işçilerinin direnişi diğer iş yerlerinde direniş ve grev içinde bulunan işçilerle Birlik ve Dayanışma içinde, Birbirlerinin mücadelelerini bir birlerine anlatmakta ve düşmanlarının yalnızca bu iş yerindeki patronlar değil, aksine bu düzen olduğunu ve bu patronlarında bu düzenin savunucuları olduğunu anlatmaktadırlar.

H.CANAN

KÖLN

İŞÇİ ARKADAŞLAR, GENÇ KARDEŞLER, BACILAR !

1976 yılında kurulmuş olan derneğimiz, kuruluşundan bir müddet sonra çeşitli fraksiyonlar tarafından yıpratıldı. Derneğimiz aleyhinde gerçeklerle uzaktan yakından ilgisi olmayan dedikodu ve iftiralar yapıldı. Derneğimizin Köln'deki Türkiye işçilerin ekonomik ve demokratik hakları için mücadelesi baltalandı. Üyelerimize ve sempatizanlarımıza faşistler ve sosyal faşistler tarafından çeşitli saldırılar yapıldı.

Köln'deki Türkiye işçilerin tek kitle teşkilatı olan derneğimiz, faşist ve sosyal faşistlerin Türkiye işçiler üzerindeki hakimiyetini er geç yıkacak, "Proleter Devrimci"lik adına işçilerin çelikten birliğini bozanları teşhir edecektir. Biz kuruluşumuzdan bu yana daima, anti-faşist anti-emperyalist (anti-sosyal faşist, anti sosyal emperyalist) ilerici ve demokratları sömürü ve baskıya karşı BİRLİKTE KUVVET DOĞAR şiarı altında birleştirmek için mücadele ettik, ediyoruz ve edeceğiz. Şimdi daha bilinçli, daha güçlü ve daha kararlı bir şekilde hem Köln'deki Türkiye işçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini savunacağız hemde Türkiye'de halkımızın Komprador Patron Ağa Devletine karşı verdiği halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleyeceğiz. Çünkü, bizim kurtuluşumuz ülkemizde ve gelecek olan DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE mümkün olacaktır.

Bizi bu bozuk düzenin savunucuları kurtarmaz. "Refah, can güvenliği, fikir özgürlüğü, bolluk vs. getireceğiz" diyenleri; vatan, millet, sakarya diyenleri yıldırdır dinliyoruz. Bunların hepsi Komprador patron ve toprak ağalarının temsilcileridir. Bizim bunlara umut bağlamamız, göle maya atmaya benzer. Bunun için diyoruz ki:

TÜRKİYE İŞÇİLER, EMEKÇİ GENÇLER, BACILAR !

KÖLN İŞÇİ DERNEĞİ ÇATISI ALTINDA BİRLEŞELİM !

SÖMÜRÜ VE BASKIYA KARŞI MÜCADELE EDELİM !

YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTE BİRLİĞİ !

YAŞASIN KÖLN İŞÇİ DERNEĞİ !

YAŞASIN A T İ F !

Bloksuzlar../baş tarafı 12.say,

emperyalizmin propaganda arenasına dönüştürdüler.Tito'nun yaverliğini yapan Tansanya devlet başkanı Nyerere,Nato ve Varşova paktlarına karşı,tarafsız ve gerçekten bloksuzluk anlayışı ile biraraya gelinmesi ve bağımsız bir siyasetin geliştirilmesini önerdi.Buna karşın;daha o günlerde henüz Afganistan devlet başkanı olan Taraki,"iki büyük bloğun karşısında tarafsız bir bloksuzlar anlayışının geliştirilemeyeceğini"söyleyerek şöyle devam etti."Bloksuzlar;emperyalizme,sömürgeciliğe,yeni-sömürgeciliğe ve gericiliğe karşı mücadele eden farklı politik gruplardan oluşmaktadır.İki büyük politik blok,birbirinden farklı roller oynamaktadır.Sovyetler Birliği ile ilişkimiz bu farkın sonucudur."

Görünen odur ki,üzerinde durulması gereken "bloksuz"luk anlayışı vardır. Birincisi,Rus sosyal-emperyalizminin usaklarının açıkça belirlediği üzere, "Bloksuzluk",iki bloktan birinin yanında saf tutmaktır. Bugün Rus sosyal-emperyalizminin maşası durumunda olan Küba;siyasi,ekonomik,askeri ve kültürel olarak Rus sosyal-emperyalizmine bağımlıdır.Küba,Sovyetler Birliği'nin Afrika kıtası jandarmalığını yapan bir askeri üs durumundadır.İşte bloksuzluk madalyonun bir yüzü.İkincisi ise her iki bloğa karşı "tarafsız" kalarak,bağımsız bir siyaset safsatası altında "gerçek bloksuzluk" anlayışdır.

Tito'cu revizyonistlerin Yugoslavya'sı ise, hem Nato hem de Varşova örgütleriyle sıkı ilişkiler içindedir,Yugoslavya her iki Pakt'a da binbir ilimikle bağlıdır.

Bunların dışında,"bloksuz"ların arasında,Amerikan emperyalizminin en sadık usakları,faşist cellatlar da bulunmaktadır.Arjantin'in Videla'sı,Brezilya'nın Giesel'i,Zaire'nin Mobutu'su vb. bulunmaktadır.

Kaşarlanmış modern revizyonist Tito tarafından "bloksuz dünya teorisi",dünya halklarına Marksist-Leninist teorisinin alternatif olarak gösterildi.Bu teorisinin

amacı "bağımsız" ve "tarafsız" bir siyasi devletler topluluğu yaratmaktır.El-bette buna temel olarak da bağımsız bir siyaset öne sürülüyordu.Hem her iki blok tan hem de proleterya ve burjuva dünya görüşlerinden bağımsız bir siyaset.Bir taşla iki kuş avlamak isteyen Tito revizyonisti,hem her iki blok ülkelerini darıltmamak hem de proleterya ile burjuva sınıf uzlaşmacılığını yaygınlaştırmak istiyordu.İster Nato isterse Varşova Pak tı çemberinde örgütlenmiş olmak veya bir başka topluluk oluşturmak nitel farklılığı beraberinde getirmez.Nitel farkı belirleyen,bu örgütlere önderlik eden ideolojik ve siyasi temeldir.Bu anlamda, nitel farklılığa sahip,ancak iki kampın (kapitalist toplumda) olacağı açıktır.Emperyalizm,sosyal emperyalizm ve her türlü gericiliğin oluşturduğu karşı devrimci cephe ve başını uluslararası proleteryanın çektiği ezilen dünya halklarının devrim cephesi.Gerek Nato gerekse Varşova Pak tı karşı devrimci cephenin unsurları arasındaki bağımsızlık, eşittir yine karşı devrimdir.Ne Nato'ya ne de Varşova Pak tına bağımsızlık öyküsü, bağımsızlık teorisyenlerini,bu örgütlerden teorik olarak, bir karşı bile öteye götürmemektedir.Pratik ise zaten gün gibi ortadadır.

Proleterya ve burjuva dünya görüşlerinden bağımsız bir siyaset söz konusu olamaz.Proleterya ve burjuva ideolojilerinin dışında bir başka seçenek yoktur.İnsanlık bir üçüncü ideoloji yaratmamıştır.Proleterya ideolojisine en küçük iteatsızlık,bağımsızlık,burjuva ideolojisine bağımlılıktır.O halde anlaşılan şudur : "Bloksuz dünya teorisi" ve "bağımsız siyaset",dünya halklarını aldatmak için ortaya çıkarılmış bir düzmedir.Emperyalist usaklarının,emperyalistler ile elele oynadığı bir oyundan başka bir şey değildir.

K.DENİZ

KARA DÜZEN

Bir dağa tırmanıyorum,
Bir dağa tırmanıyorum aşılması güç
Amansız tutkudur bu benim tutkum
Bir karasevdalının yavuklusuna,
yazdığı değil anlatmak istediğim
Sevdası yüreğimde gümbür, gümbür,

HALKIMIN .....

Anadolu bozkırında doğan,
Binlerce yıldızdır uyanıklığım,
Bir dağa tırmanıyorum
Yıldızlarım aydınlatıyor karanlık yollarımı

Önümde yiğit gençliğim
Arkamda kara düzeni yaran
Bir bıçakla geliyor halkım
Geliyor seni parçalamak için

KARA DÜZEN

YÜRÜDÜ İŞÇİ SINIFI

Yiğitçe ayağa kalktı yürüdü
Ok gibi fırladı işçi sınıfı
Koyun oldu boz kırları bürüdü
Bel gibi yürüdü işçi sınıfı

Bir şafak vaktiydi düştüler yola
İSYAN! dedi korku saldı her yana
Davulla, zurnayla, uyuyanlara
Kalk dedi yürüdü işçi sınıfı

Üstümüzde faşist ordu tankları
Susmak yok! alana dek hakları
Yetti gayrı kalksın sınıf farkları
Yık dedi yürüdü işçi sınıfı

Memo al yerini savaş cepheye
Gözle Namluyu, kurşunu sık hedefe
Patron-Ağa düzeninin üstüne
Çığ gibi yürüdü işçi sınıfı

B.KADİR

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ !

AÇIKLAMA

Mücadele sayı 39 dan itibaren, emekçi kadınların durumlarını, mücadelelerini konu alan bu sayfanın başlığı olan "Kadınlar katılmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadınlar kurtulmaz" sloganı; "Emekçi kadınlar katılmadan devrim olmaz, devrim olmadan emekçi kadınlar kurtulmaz" şeklinde değiştirildi. Bu konuda kısa bir açıklama yapmayı uygun görüyoruz.

Öncelikle; devrim sorunu, tüm emekçilerin mücadelelerini içeren bir sorundur. Emekçi kitlelerin hemen hemen yarısını oluşturan emekçi kadınlar da açık ki, bu mücadeleden kopuk olarak ele alınamazlar. Dolayısıyla, işçi ve emekçi kadınların katılmadığı bir devrimin gerçekleşmesi olanak dışıdır. Biz, eski slogan altında yayınlanan yazılarda, mümkün olduğu ölçüde, ezilen, sömürülen kadınların, devrim mücadelesine aktif olarak katılmalarının önemini vurguladık. Oysa, eski sloganın ilk bölümünde kullanılan "kadınlar" sözcüğü; meselemin sınıfsal yönünü gözardı etmekteydi. Bu sözcüğün içine aldığı burjuva kadınların, devrimden bir çıkarı olmaları ve devrim katılmayacağı açık olan bir şeydi. Bu anlamda sloganın eski şekliyle kullanılması yanlıştı.

Diğer taraftan emekçi kadınların kurtuluşu devrimin olmasına bağlıdır. Demokratik halk devrimi feodalizmi tasfiye ederek; kadınlar üzerindeki feodal baskıların maddi temelini ortadan kaldıracaktır. İşçi sınıfı önderliğinde Demokratik Halk Devrimi aynı zamanda sosyalizmin de yolunu açacaktır. Proletarya diktatörlüğü altında, sosyalizmin inşa süresi için de, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet kaldırılacaktır. Özel mülkiyetin ortadan kaldırılmasıyla; kadınların, kadın olmaları nedeniyle ikinci sınıf insan muamelesi görmelerinin maddi temeli de ortadan kalkmış olacaktır. Fakat, özel mülkiyete son vermekle, kadınlar, gerçek kurtuluşlarına anında kavuşmayacaklar; bu, uzun süreli ideolojik mücadele sonucunda gerçekleşecektir.

Burjuva kadınlar üzerinde ekonomik baskı söz konusu değildir. Zira, onlar özel mülkiyetin varlığından yararlanan, şatafatlı hayatlarını, emekçilerin sömürsüne borçlu olan kadınlardır. Buna rağmen, kadın olmaları nedeniyle ikinci sınıf insan muamelesi görmeleri söz konusu dur. Sosyal devrim; maddi temeli özel mülkiyet olan bu tip kadın türünü de ortadan kaldıracak ve bu anlamda onları "kurtarmış" olacaktır. Bu, bütünüyle, emekçi kadınların kurtuluşuna tabi olan, ikincil, yan bir meseledir. Devrimin e-sorunu, sömürüye son vermek, emekçi kadınların üstündeki baskıları kaldırmaktır. Meselemin özü; emekçi kadınların kurtuluşu olduğundan, biz, bu sayfada "devrim olmadan emekçi kadınlar kurtulamaz" sloganını kullanmayı doğru bulmaktayız.

MÜCADELE YAZI KURULU

Klara Zetkin Anlatıyor

KADINLARIN KLASİKLERE BORÇLU OLDUKLARI ŞEY

ELBETTE, Marks kadın sorunuyla "doğrudan" "yalnız onun üzerinde durarak" uğraşmadı. Bununla birlikte, kadının hak-eşitliği için eşsiz olanı, en önemli olanı yaptı. Materyalist tarih kavramıyla bize, kadın sorunu üzerine eksiksiz formüller vermediyse de, daha iyisini verdi; onları bulmak ve kavramak için doğru, güvenilir yöntemi. Kadın sorununu genel tarihsel gelişmesinin akışı içinde, tarihsel bağımlılığı ve haklılığı içinde, genel toplumsal bağlantıların ışığında açıkça anlamamızı, onun itici ve sürdürücü güçlerini tanımamızı, onların yönedikleri amaçları, ortaya konan problemleri ancak varlıklarıyla çözüme kavuşturduğu koşulları bulabilmemizi yalnız materyalist tarih anlayışı olanaklı kılar.

Ahlaki yasalara ya da buyruklara göre yaratılmış olan o kadının ailedeki ve toplumdaki konumunun öncesiz ve sonrasız olduğu boş inancı parçalanıp toz oldu. Ailenin, öbür toplum kurumları ve varlık-biçimleri gibi sürekli bir oluşa ve göçüp gidişe uğradığı ve onlar gibi olan ekonomik ilişkilerle ve bu ilişkilerin desteklediği mülkiyet düzeniyle birlikte değiştiği açıkça ortaya çıktı. Ama bu değişmeyi yapan, o sırada üretim tarzını altüst eden ve onu ekonomi ve mülkiyet düzenine karşıt duruma düşüren ekonomik üretici güçlerin gelişmesidir. Sonra, devrimleşmiş ekonomik ilişkilerin ve bağlantıların ta banı üzerinde insanların düşüncesinin devrimleşmesi, toplumsal üstyapının kurumlarında ekonomik temele uygun değiştirmeleri yapma, mülkiyet biçimleri ve egemenlik ilişkileri içinde katlaşıp kalmış olanı giderme çabası tamamlanır. Yardımlarıyla bu çabayı başarıya ulaştıran, sınıfların savaşımıdır.

Engels'in "ailenin, özel mülkiyetin ve devletin kökeni" üzerine yaptığı parlak incelemenin önsözünden biliyoruz ki, burda geliştirilmiş düşünce akışı ve görüş noktaları, büyük kesimiyle, Marks'ın, son derece sadık ve dahi bir vasiyet yerine getiricisi olarak sürdürdüğü kalıttır...

Elbette, Lenin "Kadın sorunu" üzerine hiçbir kitap, geniş kapsamlı hiçbir inceleme yazmadı. Toplumsal problemleri "genellikle" soyut olarak ele almak onun tarzı değildi. Proleter devrimi yapmak için önemli olabilen her şeyi pek açık, bağlamli düşünür, pek kesin ve belirgin biçimde dile getirirdi. Bundan ötürü, ya pıtında, kadınların burjuva toplumundaki yüzkızartıcı ve özgür olmayan konumu ve kadınların komünizmin gerçekleştirilmesi için belirleyici önemi ile ilgili anlayışı belli olur. ...

MESELÂ:
NE BİLEYİM,

DENİZ HAKKINDA FİKRİ YOKTUR.

MESELÂ:
DUYMA MIŞTIR İMAMBAYILDININ ADINI.

VE HER SEFERİNDE
HAYRETLE BAKMIŞTIR

-EĞER VARSA-
KOCASI KURARKEN SAATİNİ.

VE MESELÂ:
DÜŞÜNME MIŞTIR BİLE
MÜMKÜN OLABİLDİĞİNİ
GÜN DOĞARKEN UYUMANIN.

Nafiz Hikmet

Lenin için, ... kamusal bir aşevinde ya da onun işletilmesinde çalışmaktan bu yük bir devletin yönetimine kadar, kadının ev dışında meslek işleri yapması, yeteneklerini bütün toplumsal görevlerde göstermesi, yalın bir kendiliğinden anlaşırlıktı. Lenin, kadının toplumsal yaşamdaki işbirliğinden en elverişli sonuçları bekliyordu. Bazı toplumsal gerek sinmelere ve bunların karşılanmalarına en uygun araçlar ve yollar, toplumsal yaşam içeriğinin ve biçimlerinin zenginleş tirilmesi için daha iyi bir anlayış.

Onun için belirleyici anlamı olan, siy rilmiş tek tek kadınların parlak başarı ları değildi, daha çok milyonlarca kadın, en yalın ve en alçakgönüllü milyon larca kadının o görünmeyen günlük çalış malarıydı. Çünkü Lenin'de, her zaman, kü çükte ve en küçükte büyüğü, bütününgö ren ve onu bununla bağlantısı içinde vaz geçilmez, önemli bir şey olarak değerlen diren o derine işleyen duyu vardı. Savaş ım ve kuruluş sırasında bir tek gücün fazla olmadığını, ve her şeyin devrime ve komünizme yararlı kılınabileceğini kuvvetle duyuyordu. Dolayısıyla, kadın lar arasındaki komünist yetiştirme ve eği tim çalışmasını kentten köye yayma ve partisiz proleter ve köylü kadınları et kin işbirliğine katma üzerinde üsteleye rek durdu. Komünizm, ancak milyonlarca kadının gönülden istemini ve en azimli etkinliğini milyonlarca erkek kardeşinin istemi ve etkinliğiyle, kendi kurtuluşu için kesinlikle "Olsun!" demeyi gerekti ren zorlayıcı Titan gücü halinde birleş tirirse, kadınları boyunduruktan kurtara bilir.

Böylece çember kapanıyor. Lenin'in kadının hak-eşitliği ve özgürleşmesi konusundaki tutumu genel devrimci inancının ve yaşanmış devrimci yapıtının organik bir parçasıdır. Çünkü, teoride ve pratikte, ona göre, teori her şeyde, eyleme, eylemin kendisiyle birlikte hazırlanmak ta anlamdaştır. Kadınların Lenin'e ne borçlu olduğunu tümüyle öğrenmek isteyen kimse, onun derlenmiş yapıtlarında derin leşmeli, ilk işçi ve köylü cumhuriyetle rinin birliğini yaratmış olan Bolşevik Partinin ve Komünist Enternasyonalin ta rihini incelemelidir. Kadının özgürleş me si de birlikte olmak üzere, insanın öle diği bütün kurtuluşlar için Lenin'in ne kadar eşsiz büyüklükte ve önemde olduğu ancak ve ancak ondan sonra tümüyle kavranır.

Bu yazı, Clara Zetkin'in Seçme Konuş malar ve Yazılarından alınmıştır. "Kadın ve Aile, Clara Zetkin, "Seçme Konuşmalar ve Yazılar", cilt 1, s. 219- 220, çeviren : Öner Ünalın."

STALİN ANILDI

Dünya işçi sınıfının büyük önderleri - rinden, Lenin'in silah arkadaşı ve öğrencisi Stalin, Frankfurt'ta 15 Aralıkta yapılan bir kapalı salon toplantısında anıldı.

Partizan dergisi; Batı Alman Akıma Karşı dergisi; Batı Berlin'li Komünist adlı dergi ve Avusturya Marksist Leninist Partisi yayın organı Kızıl Bayrak'ın yazı kurullarının ortaklaşa düzenledikleri bu toplantıya 1000 in üzerinde işçi ve öğrenci katıldı.

Stalin'i anma toplantısı başından itibaren B.Alman emperyalist burjuvazisinin saldırı ve engelleme çabaları ile karşılaştı.

Önce, Stalin toplantısı ile ilgili afişin afişlenmesinde ve bildirinin dağıtılmasında, polis tarafından çeşitli zorluklar çıkartıldı. Afişlemede yakalanan arkadaşların bir çoğu, uzun süre göz altında tutuldu. Batı Alman emperyalizminin bekçi köpekliğini yapan polisler, Stalin'e ve yakaladıkları arkadaşlara adice küfürler ettiler. Bildirinin dağıtılmasında da, bir çok provokatör bildiriyi yırtma, üzerini tükürme, vs. provokasyon eylemlerine girişti.

Batı Alman emperyalist burjuvazisi, çeşitli araçlar kullanarak, Stalin toplantısının yapılacağı salonun toplantı günü yasaklanmasını sağladı. Salon sahibine, Anayasayı koruma teşkilatından, işçileri Bakanlıktan, Mahalli polisten telefonlar yağdı. Sonunda salon sahipleri, salonu kira mukavelesini bozdular. Toplantının yapılmasından 4 gün önce gerçekleşen bu "yasaklama" toplantının yapılmasını tehlikeye düşürdü.

Toplantının yapılması için yeni bir salon bulunması zorunluğu doğdu. Salon aranması sırasında, bir çok salon sahibi Stalin'in adını duyar duymaz, böyle bir toplantı için salonlarını kiraya vermeye çeklerini açıkladılar.

Sonunda, üniversitede bir yer bulunabildi. Bu yer de Stalin'in adı verilmeden tutulabildi.

Bütün bu olaylar, Stalin'in ölümünden 26 yıl sonra da, burjuvaziye ne büyük korku saldıgını göstermektedir. Bütün ülkelerde hakim sınıflar, kendi halklarına Stalin'i, revizyonistlerin yardımı ve desteğiyle, canı, haydut, vs. olarak tanıtmıştır. Bütün ülkelerde hakim sınıflar, Stalin konusunda gerçeklerin ezilenler arasında yayılmasından korkmaktadırlar. Bu, Stalin toplantısının hazırlığı aşamasında somut olarak yaşandı ve görüldü.

Ama Stalin her yalnızca hakim sınıflara, emperyalist burjuvaziye ve usaklarına korku salmamaktadır. İşçi sınıfı adına konuşan her tirden revizyonist ve oportunist de Stalin'e yapılan adice saldırıları, şu veya bu şekilde kabul etmekte, Stalin konusundaki karşı devrimci kroya katılmaktadır.

Bu, yapılan toplantıda yapılan konuşmalarda ortaya kondu.

4 yasa kurulu adına yapılan konuşmalarda, Stalin'in hayatı ve mücadelesi üzerine bilgi verildi. Özellikle Avusturya Marksist-Leninist Partisi Genel Sekreterinin Stalin'in ölümünden sonraki dönem hakkında, revizyonistlerin Stalin'in şahsında Marksizm-Leninizm karşı başlatıkları saldırı hakkında verdiği, gözlemlere dayanan bilgiler, Stalin konusundaki gerçeklerin kavranması yönünde olumlu bir adım oldu.

Toplantıda, Aachen Türküyelili İşçiler Derneği korosu enternasyonal işçi marşları söyledi. Salon büyük bir coşkuyla bu marşlara katıldı.

Larmstadt Türküyelili İşçiler Derneği de toplantıya folkloru ile renk kattı.

Toplantının son bölümünde tartışmalar yapıldı. Tartışmalarda, bütün oportunist gruplar davetli oldukları halde, sadece bir gruptan, Devrimci Halkın Yolu'ndan kopan küçük bir gruptan kişilerin tartışmaya katıldığı görüldü. Stalin'i savunduklarını söyleyen AKP/L (Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist), Halkın Kurtuluşu, Devrimci Halkın Yolu, Devrimci Halkın Birliği gibi gruplar gelmediler. Bu, bu grupların, işçilerin ne kadar güvenleri olduğunu bir kere daha gösterdi. Bunlar, tartışmadan köşe bucak kaçırmaktadırlar.

Toplantıda, toplantıyı düzenleyen yazı kurulları adına söz alan arkadaşlar, çeşitli sorulara cevap verdiler ve çeşitli grupların Stalin'i savunma adına yaptıkları sahtekarlıkları, çarpıtmaları teşhir ettiler.

Toplantıda 4 bin markın üzerinde bakiş toplandı.

Toplantıda konuşmalar yer yer "Leninizm yolumda ilerliyoruz partizan", "Leninizm zafer kazanacaktır", "Halk savası yolumda ilerliyoruz partizan", "Komprador patronlara devletini yıkacağız- Halk iktidarını kuracağız", "Yasasın enternasyonal dayanışma", "Yasasın Proleter enternasyonalizmi", "Kahrolsun revizyonizm ve her tirden oportünizm" sloganları ile kesildi.

Toplantıda, Kanada Marksist-Leninist Örgütü: "Mücadelede", Kıbrıs Komünist Partisi/Marksist-Leninist Örgütlenme Komitesi, Afganistanlı Öğrenciler Genel Birliği adına mesajlar okundu. Afganistanlı arkadaşlar tartışmaya aktif olarak katıldılar.

Stalin'i anma toplantısı, hep birliktelikte söylenen enternasyonal marşıyla kapandı.

Toplantı, toplantının genel sloganı olan "Stalin'i anmak, Stalin'den öğrenmek demektir" anlayışının yayılmasında önemli bir adım oldu.

S.Savcı

TİD/VORALBERG

Bu toplantıda, basında derneğimiz aleyhinde çok gürültü koparıldı. Bu konuda görüşlerimizi açıklamayı bir görev biliyoruz.

Derneğimizin tüzüğüne göre: madde 2/b "İşçilerin demokratik, ekonomik haklarını savunmak..."

Biz, kitleden gelen talepleri gözönüne alarak Türküyelili işçiler arasında taleplerimiz doğrultusunda imza kampanyası açtık. Taleplerimiz kısaca şunlardır:

- 1- Aile birleştirme yasağı kaldırılmalıdır.
- 2- Konut sorununa çözüm bulunsun.
- 3- Süresiz çalışma ve oturma müsadesi verilsin.
- 4- Eşit işe eşit ücret.
- 5- Çalışma yaşına gelen gençlere iş verilsin.
- 6- Yabancı işçilere seçilme hakkı (Sendika ve AK temsilciliği).
- 7- İş kolu değiştirme hakkı verilsin.
- 8- Askerden gelen gençlere yeniden iş verilsin.

Bu kampanya sırasında haklı taleplerimizin tartışılması için bir toplantı düzenlenmesini sendikamızın Gençlik Teşkilatına (ÖGJ) teklif ettik. Bu toplantıya yabancı işçilerle ilgili tüm kurum sorumlularının da katılmasını istedik. ÖGJ, böyle bir toplantının 9.II.79 tarihinde olacağını bildirdi. Dernek adına iki delege gönderdik. Bu toplantıya katılan temsilcilerimiz, yabancı işçilerin sorunlarını gerçekten çözülmek isteniyorsa, bu kurumların, demokratik kitle örgütlerinin; VTİD ve TİB gibi demokratik kitle derneklerinin fikirlerini almasını ve kitle örgütlerinin kendilerine yardımcı olacağını vurgulamaya çalıştılar. Bu sebeple, yabancı işçilerin yoğun bir şekilde katılacağı bir toplantı teklifi götürdüler. 23.II.79 tarihinde, yukarıda bildirilen taleplerden önemli bazılarını dile getirdiler. Bu taleplerimizi ilk aşamada reddetmelerine rağmen, hazırlamış olduğumuz imza kampanyasının sonuçlarını gösterince kabul etmek zorunda kaldılar. 25.II.79 tarihinde ikinci bir toplantı yapmak için fikir birliğine varıldı.

Biz, bu toplantıya, bildiri çıkartıp imkanlarımız dahilinde dağıtarak Türküyelili işçilerin katılmasını sağlamaya çalıştık. 300 den fazla kitlenin katılmasında katkımız oldu. Amacımız, kitlenin katılmasıyla, sorunları demokratik bir şekilde dile getirerek açıklığa kavuşturmak.

ÖGJ ve AK (İşçi Komisyonu; sendika ağalarının önderliğinde bir teşkilat), toplantı başında, derneklere söz hakkı verilme yedeğini belirttiler. Bu anti-demokratik karar, 9.II.79 daki toplantıda verilen vaade ters düşüyordu. Diğer yandan, yabancı işçi sorunlarının tartışıldığı bir toplantıda, onların, toplantıya katılmalarını sağlamak için en aktif bir şekilde çalışmış Voralberg'deki Türküyelili işçilerin demokratik kitle örgütleri olan VTİD ve TİB temsilcilerine söz hakkı vermemek hangi demokrasi anlayışıyla bağdaşmaktaydı?

Gerçeklerle yüz yüze gelen baylar, bu toplumsal demokratik-ekonomik talepleri kişisel düzeye indirmek istediler. Bizler haklı taleplerimizde direnince de toplantıyı terkedip kaçtılar. Bu toplantı ile ilgili olarak gazetelerde bir dizi yazı ve makale çıktı. Burjuva gazetelerinde bir dizi ithamlarda bulunuldu.

Bütün bu itham ve iftiralar tesadüf değildir. Belli bir planın ürünüdür. Bundan kısa bir süre önce, dernek üyelerimizin bazılarının evleri arama emri olmadan aranmıştır. Bazı üyelerimiz kara kola, ifade vermeye çağırılmıştır. Şimdiye kadar kullandığımız Bregenz eski Arbeitant binasındaki lokalden çıkarıldık. Bunlara benzer örnekleri daha çoğalabiliriz.

Bütün bunlardan amaç, üyelerimizi yurtdışı etmekle tehdit etmektir. Derneğimizin geniş kitlesini sindirmek, bizi demokratik kamuoyunda tecrit etmektir. Son tahlilde, demokratik örgütlenme hakkımıza açık bir saldırıdır.

Tüm demokratlar; Hepinizi bize yapılan baskılara karşı çıkın, demokratik haklarınızı bizimle birlikte omuz omuza savunmaya çağırıyoruz.

- YAŞA! IN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!
- KAHROLSUN HER TİRDEN SÖZÜ VE FAKİ!
- DEMOKRATİK HAKLARIMIZI SONUNA KADAR SAVUNALIM!
- YA, AS, IN VİD'İN HAKLI MÜCADELESİ!

Bu açıklamaya imzasını atan kuruluşlar şunlardır:

Türk İşçi Birliği
Yabancı İşçilerle Dayanışma Komitesi
Voralberg Türküyelili İşçiler Derneği

TÜRKİYE HAFTALARI YAPILIYOR

Türkiye'de faşizmi teşhir etmek, ve özellikle yabancı kamuoyuna Türkiye üzerindeki bilgi vermek amacı ile TÖK/YD adına düzenlenen Türkiye haftaları yapılmaya başlandı.

Şimdiye kadar, Batı Berlin, Kiel, Aachen, Dortmund, Köln, Essen, Konstanz şehirlerinde yapılan toplantılara, özellikle Almanlar açısından katılma az sayı oldu. Bu şehirlerde, Türkiye gecesi'nin yapıldığı hafta boyunca, resim sergisi sergilendi. Çok sayıda almanca-türkçe bildiri dağıtılarak faşizm teşhir edildi. Gece için afişleme yapıldı. Gecelerde, dıvalarla, halkın mücadelesi üzerine bilgi verildi. Tartışmalara katılma oldukça yoğun oldu. Çıkarılan almanca broşür, almanlar içinde büyük ilgi gördü. Gece yapılan her şehirde, çok sayıda satıldı.

Önümüzdeki dönemde, bu eylemler diğer bölgelerde de sürdürülecek.

ATÖF GENEL KURULU YAPILDI

ATÖF, 16. Genel Kurulu, 16 Aralıkta Frankfurt'da yapıldı. Çeşitli derneklere gelen delegeler, bölgelerindeki çalışmalar üzerine rapor verdiler. Genel Kurulda, ATÖF sorunları ve Ocak başında yapılacak olan TÖK/YD nin Genel Kurul hazırlık çalışmaları kısaca tartışıldı. ATÖF'ü, Konfederasyon Genel Kurulunda temsil edecek delegeler seçildi. Yeni yönetim kurulu seçimlerinden sonra, Genel Kurul, "Birlik, Mücadele, Zafer" şiarlarıyla sona erdi.

FTÖB GENEL KURULU YAPILDI

Fransa'da anti-faşist, anti-emperyalist öğrencilerin birliği FTÖB (Fransa Türküyelili Öğrenciler Birliği) 4. Genel Kurulunu, Aralık ayı başında yaptı. Genel Kurulda, yurtdışındaki Türküyelili öğrencilerin sorunlarının yanı sıra, Ocak ayında yapılacak olan TÖK/YD nin Genel Kurulunun hazırlık çalışmaları üzerine görüşüldü. Konfederasyonun program taslağı tartışıldı. Konfederasyon Genel Kurulu için delegeler seçildi. Türkiye'de artan faşist baskıların teşhir edildiği Genel Kurul, devrimci öğrencilerin birliğini daha da pekiştirdi.

FTEB KURULDU

FTEB (Fransa Türküyelili Emekçiler Birliği) Nantes'da kuruldu. Kuruluş bildirilerinden bir bölümü aktarıyoruz:

"İşçi arkadaşlar, yurtseverler; Kazanılmış haklarımızı korumak ve yeni haklar koparmada başarının anahtarı; birlik ve mücadeledir. Birlikte vereceğimiz mücadeleden zaferinden korkan işçi düşmanları, işçi dostu maskesiyle aramıza girip bizi bölmek isteyebilirler. Onların maskesini yırtıp, işçi düşmanı gerçek yüzlerini ortaya çıkarıp içimizden atalım. Kendi kişisel çıkarlarını, toplum çıkarlarından üstün tutan sahte kârların, bölücülerin, kâr amacıyla kurulmuş derneklerin peşinden gitmeyelim. Fransa Türküyelili Emekçiler Birliği saflarında çelikten birlik kuralım."

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

HEILBRONN

Bir memleketin genci,
Gençliğini köle olarak geçiriyorsa
O memleketi yöneten kahrolsun!

Üzümlü tarlamı hepsini sattım,
Binbir güçle Almanya'ya geldim,
Üç bin mark verip bir işe girdim,
Tercümanlar ve patronlar elinde
Akır perişan...

YUSUF KAYGUSUZ

Yusuf Kaygusuz gibi daha nicelerinin
Ölümünün sorumlusudur patron ağa devleti.

Arkadaşlar, demokratlar, emekçi bacılar;

Komprador patron ağa devletinin zulmu
altında inleyen emekçiler,

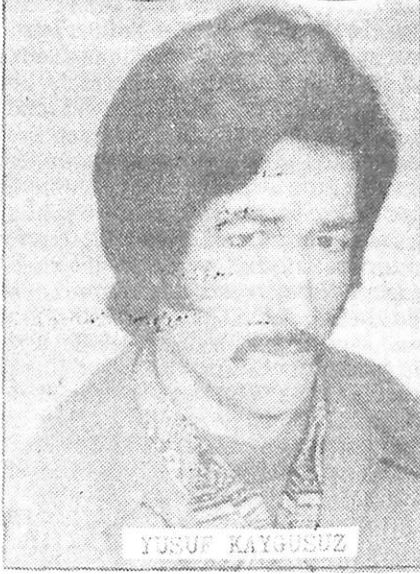
Anasından, babasından, çoluğundan, ço-
cuğundan kilometrelerce uzak kalan çile-
keş halkımız;

Yusuf Kaygusuz kimdir?

Yusuf, Erzincan'lı, Kürt milletine men-
sus yoksul bir ailenin çocuğudur. Erzincan
yöresinden iki büyük aşiretin çıkardığı
talasmandan dolayı, ağaların zulmünden
Yusuf'un ailesi İivas'ın Zara kazasının
1500'ü bölüne geçmek zorunda kalmış-
tır. Burada da kendini ağalardan kurtara-
mayan Yusuf ve ailesi bir ağanın yanında
yarıca olarak çalışmaya başlar. Yusuf al-
dığı ücret kendisini geçindirmeyince ve a-
ğaların baskısından kurtulmak için hayal
ettiği İstanbul'a gitmeyi kararlaştırır.
İstanbul'da da iş bulamayınca
İşsizler ordusuna Yusuf da katılır. Yaş-
amak için kurtuluşu Almanya'ya gelmekte
bulur. Önce, Bremen Hafen de turist
olarak gemi işinde çalışır. İşçi olmak
için sekiz ay yemeden içmeden biriktirmiş
olduğu üç bin markı soyguncu tercümanla-
ra vererek işçi olur.

Bu arada Yusuf işsiz kalır. Heilbronn
şehrinde otomobil fabrikası Audi NSU ya
gelir. 10.10.77 tarihinde NSU da iş başı
yapar. Önce, kısa bir süre sonra,
Almanya'da da "Kırsal Kurtuluşun Olmadı-
nı" kendi pratiğinden anlar. Kurtuluş
ülkemiz şartlarında, işçi sınıfının ön-
derliğinde Demokratik Halk Devrimi ile
mümkün olabilir. Bu doğrultudan Yusuf, der-
neğimize (Heilbronn ve geniş çevresi
Türkiyeli işçiler Kültür Derneği) üye
olur.

Gücü oranında mücadeleye katılır. Fede-
rasyonumuz ATIF'in tüm eylemlerine aktif
bir şekilde katılır. Mücadelesini sürdür-
ür. 3.8.79 tarihinde çocuklarına olan
hasretini gidermek için uçakla memleketi
gider. Dönüşünde uçağın kalkmasına 40
dakika kala Yusuf gelir. İçeriye almazlar
Yusuf'un yerini rüşvet karşılığında bir
başkasına vermişler. Yusuf'a "Üç gün son-

YUSUF KAYGUSUZ

ra gel" derler. Yusuf "Üç gün sonra gi-
dersem çıkışımı verirler" demesine rağ-
men gene de uçağa almazlar. Bunun üzeri-
ne Yusuf, işten atılmamak için valizini
alır, Kapı Kule'ye gelir. Bir Türkiyeli
işçi bulup durumu anlatır. O arkadaş Yu-
suf'u arabasına alır, Almanya yoluna dü-
şerler. Daha çabuk işe ulaşabilmek için
uykusuz ve azami süratle yolda du-
ran TIR kamyonuna çarparlar ve Yusuf he-
men can verir. Kaza Yugoslavya'da olur. Bu
acılı olayı Yusuf'un iş yerine bildirir-
ler.

Çilekeş halkımız;

Yusuf ve daha nice Yusuf'ların ölümünün
sorumlusu neden komprador patron ağa dev-
leti oluyor? Nedenin aşağıda açıklayalım:

Çünkü, o komprador patron ağa devleti-
dir, halkımıza zam zulum, işkence sefalet
uygulayan;

o komprador patron ağa devletidir, grev
deki işçiyi, toprak isteyen köylüyü, de-
mokratik, akademik hak talep eden öğrenci-
yi, ülkenin bağımsızlığını isteyen yurtse-
veri sokak ortasında kurşunlatan;

o komprador patron ağa devletidir, Türk
olmayan milliyetlere "özellikle Kürt millie-
tine milli zulum uygulayan;

o komprador patron ağa devletidir, ül-
kemizin yer altı, yer üstü kaynaklarını,
ucuz işgücünü emperyalistlere peşkeş çe-
ken.

İşte; bu anlamda biz emekçiler diyoruz
ki; tüm yoksulluğun, açlığın tek sorumlu-
su emperyalizm, komprador kapitalizm ve
feodalizmdir. Bu devlet yıkılmadıkça biz,
emekçilerin kurtuluşu olamaz. Biz, yurt-
dışındaki Türkiyeli işçilerin görevi, ül-
kemiz Türkiye'de çeşitli milliyetlerden
halkımızın vermiş olduğu Demokratik Halk
Devrimi mücadelesini desteklemektir. Bu
mücadelenin sonucu ancak kurtuluşa kavuş-
muş oluruz.

A.ATILGAN

BREMEN

Aşağıda Halkın Kurtuluşu sempati-
zanların Bremen ve Çevresi İşçi Dayanışma
Derneği Yönetim Kuruluna göndermiş olduk-
ları bir mektubu ve Yönetim Kurulunun bu
mektuba cevabından bazı bölümleri yayın-
lıyoruz:

"Bizler, Halkın Kurtuluşu siyasetinin
sempatizanları olarak, derneğin çalışma-
ları için aşağıdaki önerileri getiriyo-
ruz:

1- Halk siyasetleri arasında oluşturu-
lacak eylem birliğinin ve ortak çalışma-
nın şu ilkelik anlayış temelinde olacağı-
na inanıyoruz: Eylemde birlik, ajitasyon-
da ve propaganda serbestlik.

2- Derneğin yürüteceği tüm faaliyetle-
rine siyasi hareket olarak, devrimci bir
tavır ve sorumluluk içerisinde katılma
ve aynı zamanda diğer yayınların bulund-
u gibi yayınlarımızın bulunması.

Bir devrimci sorumluluk olarak en kı-
sa zamanda yanıt vereceğiniz inancında-
yız."

Yönetim Kurulunun cevabından :

"Arkadaşlar, sizler; Halkın Kurtuluş-
u siyasetinin sempati-
zanları olarak, "Derneğin çalışmaları için aşağıdaki öne-
rileri getiriyoruz" girişli bir mektup
gönderdiniz. Derneğimiz Yönetim Kurulu,
söz konusu mektubunuzu ve önerilerinizi
15.11.79 günü yapmış olduğu olağan top-
lantısında görüşmüş, size şu cevabı ver-
meyi uygun bulmuştur :

Yazınızdan anladığımız kadarıyla, bi-
rinci önerinizle, derneğimizin halk siya-
setleri içerisinde kabul ettiği siyaset-
lerle "eylemde birlik, ajitasyon ve pro-
paganda serbestlik" temelinde çalışma-
yapması gerektiğini vurguluyorsunuz. (al-
tı çizilen yerler bize aittir.)

Her şeyden önce biz, sizinde söz konu-
su ettiğiniz, ilkelik anlayışı, halk siya-
setleri ile bir arada çalışmak için de-
til, yapılacak olan somut bir eylem için
geçerli gördüğümüz bir anlayış olarak bu
bul ettiğinizi belirtelim.

Yapılacak herhangi bir eylemde, sizin
tarafınızdan da yapılırsa, bizim tarafımız-
dan da yapılırsa, sayet birbirimizi halk
güçleri, halk siyasetleri (ki, biz sizi
halâ o doğrultuda görüyoruz) ve gene söz
konusu yapılacak eylem için birlikte ol-
mayı istiyorsak, iste; o eylemler için
"eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda
da serbestlik" ilkelik anlayışı temelinde
hareket etmiş olacağız. (...) Kitle der-
nekleri, ne hissipler birliğidir, ne ge-
lip geçici bir eylemdir, ne de bir kaç
siyasetin yan yana gelip oluşturdugu
bloklardır. En azından bizim kitle der-
nekleri ve teşkilat anlayışımız, bu tür-
lü şeyleri reddeder. (...)

Diğer önemli gördüğümüz bir meselede-
şudur: Bizim kardeş örgüt olarak gördüğümüz
ATIF (Almanya Türkiyeli İşçiler Fede-
rasyonu), ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenci-
ler Federasyonu)'e, sizin, sempati-
zanıyız dediğiniz siyasetiniz; Halkın Kurtuluşu,
ajan, provakatör karalaması getirmiş ve
ATIF, ATÖF'ün bunlara açık mektup gönder-
melerine rağmen, halâ addialarını ispatla-
malarını ve gene buna rağmen ATIF ve
ATÖF'e sempati-
zan ve üye dernekleri, be-
raber çalışma yapacağınız alanlar olarak
görme tutarsızlığınızı da gerekçelendir-
mediğiniz takdirde (ki, biz bu saydıklar-
larımız içerisindeyiz), kitlelerin ve dev-
rimcilerin sizlere, sahtekâr ve karalama-
cı siyasetin sempati-
zanları demesini en-
gellileyemeyecek ve bu durumu kendiniz o-
naylamış olacaksınız!..

STUTTGART

Stuttgart İşçi Derneği, 17 Aralıkta,
"Demokratik kitle teşkilatlarının demok-
ratik halk devrimindeki görevleri" konu-
lu bir seminer verdi. Seminere, Partizan
ve dHB (Devrimci Halkın Birliği) siyaset-
lerinden arkadaşlar da katıldı. dHB nin,
hiç bir temele dayanmayan ATIF e getirdi-
ği suçlamalar, seminere katılan 400 civa-
rında kitlenin önünde, bizler ve Parti-
zan taraftarı arkadaşlar tarafından mah-
kum edildi. Partizan taraftarı arkadaşla-
rın da, tartışmalara yoğun bir şekilde
katılması, semineri oldukça verimli kıl-
dı.

DUISBURG

22 Eylül 1977 de bir trafik kazası so-
nucu ölen devrimci arkadaş, Hasan Saz,
Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği loka-
linde yapılan bir toplantı ile anıldı.
150 ye yakın kitle tarafından izlenen
toplantıda, hazırlanan bir yazı okundu.
Ozanlar, devrimci türküler ve marşlar söyle-
diler.

HILDESHEIM

Hildesheim ve Çevresi Türkiyeli İşçiler
Kültür Dayanışma Derneği anti-faşist
anti-emperyalist bir halk gecesi verdi.
250 ye yakın Türkiyeli işçi ve emekçinin
katıldığı bu gecede, işçi sınıfının öz
kültürü işlendi, emperyalizmin yoz kültürü
teşhir edildi. Komprador burjuvazinin
ülkemizde halkı nasıl sömürdüğünün, halk-
kımızın gelişen halk demokrasisi ve ba-
ğımsızlık mücadelesini bastırmak için
kullandığı yöntemlerin kitlelere anlatıl-
dığı gece, başarıyla sonuçlandı.

BERGEDORF

Bergedorf ve Çevresi İşçi Derneği,
13.10.79 da bir halk gecesi düzenledi.
Gecede "El kapıları" adlı tiyatro oynan-
dı. Folklor ekibinin gösterilerinin yanı-
sıra, iki halk ozanı türküler söyledi.
250 kişinin katıldığı gecede, Afganlı
devrimciler bir masa okuyarak, ülke-
rindeki devrimci mücadeleyi dile getirdi-
ler.

KIEL

Kiel ve Çevresi Türkiyeli İşçiler
Derneği Örgütlenme Komitesi (KİTİD/ÖK), adı
altında çalışmalar yapan Kiel'deki dev-
rimciler, 17.11.79 da başarılı bir Genel
Kurulla KİTİD'i kurdular. Genel Kurul
sonrası düzenlenen halk gecesinde, emper-
yalizmin, feodalizmin yoz, gerici kültür-
teşhir edildi. Geceye 200-250 kişi katıl-
dı.

OBERHAUSEN

ATIF sempati-
zanı Oberhausen ve Çevre-
si Türkiye İşçi Kültür Derneği, 20.10.79
da bir halk kültür gecesi düzenledi. Ge-
ceye Türkiyeli ve Alman devrimci ve de-
mokratlar katıldı. 400 ün üstünde katıl-
ım oldu.

ÖZÜR

Değerli Mücadele okuyucuları,
Bu sayımızda, yayınlamayı düşündüğümüz;
İzmir, Buca, cezaevi, 1,2,3,4,5. koğuş-
lardaki devrimcilerin, faşist baskıları
protesto amacıyla başlatmış oldukları 3
günlük açlık grevi ile ilgili mektubu ve
diğer okurlarımızdan gelen haberleri yer-
darlığı nedeniyle yayınlamıyoruz. Oku-
yucularımızdan özür dileriz.

Diğer yandan, halk siyasetleri içeri-
sinde gördüğümüz (özellikle 1. Almanya'da
buna ATIF ve ATÖF'de dahil) yayın organ-
larını, kuvvetli olduğunuz yerde dernek-
lerinizde bulduğunuz, yaygın olduğunuz
yerlerde ise bulundurmamak zorunda kal-
dığınız durumunuzu ne ile tarif edeceksiniz?
Herde kaldı sizin ilkelik anlayış temelinde
birlik anlayışınız! Kaldı ki; ATIF ve ATÖF'ün
yayın organlarını hiç bir derneğimize sokmuyorsunuz.
Buna rağmen, onlara "yayın organlarımızı dernek-
lerine sokmuyorlar" demenizin ne derece
tutarlı olduğunu söyleyebiliyorsunuz?

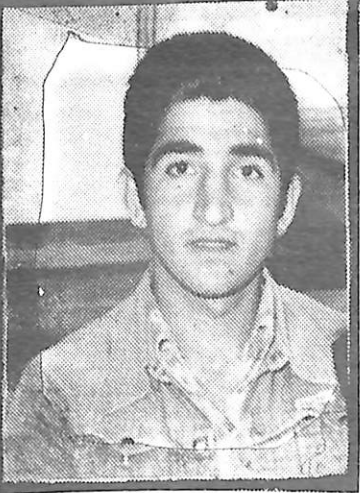
Sonuç olarak; biz, Bremen ve Çevresi
İşçi Dayanışma Birliği olarak, dışımız-
daki siyasetlerden kişilerin, kime sempati-
si olursa olsun, derneğimiz çalışma-
anlayışına, disiplinine uyarılarsa üye
olma hakkına sahip olduklarını tekrar ilet-
ler eder ve kendi devrimci kitle anlayış-
sınız doğrultusunda hareket edeceğimizi
ve bunu hiç bir yanlış anlayışa meydan
vermeden devrimin genel propagandası için
gerekli gördüğümüz kararlılığımızı
böylece açıklarız. Sizlere tavsiyemiz;
kitlenin iyi bir öğrencisi olmadan, öğ-
retmeni olmaya kalkışmayın. Zira, devri-
min görevliğini yapanlar, bu son dönem-
de daha da çoğaldılar!"

OKUYUCULARDAN MÜCADELEYE

TUNCELİ

M.ZEKİ ŞERİT ANILDI

UŞAK

Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde şehit düşen yigit yoldaşımız Veli Karasu'yu anarken bu düzene kinimizi haykardık.

Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi geliştikçe başta emperyalist ve sosyal emperyalistler olmak üzere, onların sadık usakları da halkı ve halkın yigit evlatlarını katletmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Çünkü onlar biliyorlar ki halkın mücadelesi onların bu kühnemis düzenlerini başlarına yıkacaktır. Onun için halkın ve devrimcilerin mücadelesinin durdurulması gerekiyor. Bu mücadeleyi durdurmak için itini, Mir'ini, sıkıyönetimini, komandosunu, sosyal maskeli sosyal faşistini pankete geçirdi.

Ama biz diyoruz ki, onlar ne kadar azınlıksa azınlıksınlar bu mücadeleyi durduramazlar. Çünkü tarih ezenlere karşı ezilenlerin mücadele tarihidir. Çünkü tarih sınıf mücadelesi tarihidir. Bu mücadele bugün değil, ta köleci toplumla birlikte doğdu ve bugüne dek devam ediyor. Dün köleci sömürücülere olduğu gibi bugün de emperyalist yağmacılara karşı dünyanın her yerinden halkların demokrasi bayrağı yükseklerde dalgalanıyor.

İşte dünya halkının bir parçası olan Türkiye halkı da emperyalist ve sosyal emperyalist müclere ve onların sadık usak-

VELİ KARASU'NUN CENAZE TÖRENİNDEN...

larına; komprador patron ağa devletine karşı mücadelesini geliştiriyor. Halkın mücadelesi geliştikçe faşist patron ağa devleti de aza azgın saldırılar planlamaktadır. Bu saldırılarını sürdürürken halk müclerine karşı birleşmiş halk düşmanı bir cephe kurmuşlar.

Türkiye'nin çilekeş halkı da bu sömürü cephesini yok etmek için her alanda mücadelesini derinleştiriyor. İşte Veli Karasu ve Esref Şahlar adlı yoldaşlarımız Adana'da öğrenci gençliği devrimci çizginin etrafında örgütlemeye çalışan birer halk neferiydiler. Yoldaşlarımızın kararlı mücadelesinden yalnız patron-aga devleti değil, tüm oportunist, revizyonist teşkilatlarda rahatsız oluyordu.

Her alanda Rus sosyal emperyalizmiyle uzlaşan "Emeğin Birliği" adlı sahte devrimci grup İGD'li sosyal faşistlerle birleşerek bir pusu sonucu her iki yoldaşımızı kahpece katlettiler. Bir yoldaşımız ağır yaralandı. 8 Kasım'da devrim şehitleri tarihine kanla iki isim daha kazdık devrim yolunda.

Veli Karasu yoldaşımızın cenazesi memleketi olan Ovacık'a getirildi, 10 Kasım faşist M.Kemal'i andırtmayarak tüm jandarma önlemlerine karşı Ovacık halkıyla birlikte cenaze törenini yaptık. Cenaze törenine Ovacık'ın tüm köylerinden gelen analar, bacılar ve amcalar katıldı. Emperyalizme ve sosyal emperyalizme faşist patron ağa devleti, sosyal faşist akımlara karşı kin bileyen bir tören oldu. Cenaze omuzlarda, ellerde İBO yoldaşın ve diğer yoldaşların portreleriyle götürülerek köyü olan Tatuşaj'ında konuşmalar yapıldı. Halkımız patron ağa devletini lanetliyen, faşist sosyal faşist cinayetleri lanetliyen sloganlar haykardı. Devrim andı içilen tören sona erdi.

Yoldaşımızı toprağa gömdük ama mücadelesine isyan ateşini gömmedik. İlçenin dört bir yanında isyan ateşleri yaktık. Şimdi her yerde önder İBO'nun ve yigit yoldaş Veli Karasu'nun portre ve mücadele destanlarıyla yankılanıyor.

Biz, bir kez daha haykırıyoruz: Hiç bir güç bizim mücadelemizi durduramaz. Ne katliam, ne işkence, ne idam sehpaları devrimin kızıl yolunu yok etmedi; bugünde yok edemez.

Ovacık'tan Mücadele Okurları

Bizler Dersim'li Mücadele okuyucuları olarak bulunduğumuz çevrede sınıf mücadelesinin gelişimiyle ilgili haberleri gazeteye yazıp, hem verilen mücadeleden ezilen tüm halkın haberdar olması, hem de gazeteyi haber-yazı alanında güçlendirmek amacıyla gazetenize bu yazıyı yazıyor ve bu girişimlerimizi sürdürmek için de "Mücadele"yi oku, okut, eleştir, yazı gönder" kampanyasını geliştirdikimizi açıklıyoruz.

Mehmet Zeki Şerit yoldaşın ölümünün ikinci yıldönümü nedeniyle yoldaşımızı anmak için çeşitli başarıyla sonuçlanan girişimlerde bulunuldu. Bu hem yoldaşımızı anmak, hem de ezilen halkı Demokratik Halk Devrimine bir adım daha yanaştırmak için propaganda ve ajitasyon faaliyeti olarak sürdürüldü. Dersim'in köylerinde Zeki yoldaşı anma toplantıları düzenlendi. Bu toplantılara halk büyük bir ilgi ve sevgi gösterdi. Şehir içersinde ise, tüm orta dereceli okullarda isyan ateşleri yakılarak, yoldaşımızın mücadelesini içeren bil diri dağıtıldı.

Açıklanması gereken bir şeyde; Halkın bu mücadeleye büyük ilgi duyup desteklemesinin yanı sıra, halk içerisinde çelişkileri körükleyen, her zaman kargaşa yaratan ve bizi de bu provakasyonlara çekmeye çalışan bazı oportünist siyasetlerin (H.K., Dev-Yol) tavrı ise daha başka oldu. 20 Kasım'da Dersim Lisesinde yapılan anma toplantısına H.Kurtuluşçuları engel olmaya çalışarak arkadaşlarımıza "burada biz etkiniz, siz burada toplantı yapamazsınız, bunu engelliyoruz" diyerek saldırdılar. Fakat arkadaşlarımız, bunun bizi kavgaya çekmek için bir oyun olduğunun bilincinde olduklarından bu provakasyona zelmediler. Hem hakim sınıfların, hem de Halkın Kurtuluşu'nun baskı ve engelleme çabalarına karşı toplantı yapıldı ve yoldaş anıldı. Ancak oportünistler diğer okullarda (Ziraat Lisesi ve Kız Meslek Lisesi) bu toplantılara katılarak oportünizmin bir örneğini daha verdiler. Tüm bu olanların ertesi günü Zeki yoldaşı anan ve H.K'nın bu tavrını teşhir eden duvar gazetesi asıldı. Ama H.K bu provakatif hareketlerini, gazeteyi yırtmaya çalışma şeklinde yeniden gösterdi. Fakat, biz kararlı devrimcilerin karşısında, geri adım atmak zorunda kaldılar. Orta okulda gazeteyi yırtmaya kalkıştılar. Fakat arkadaşlarımızın karşı koymaları sonucu arkadaşlarımıza saldırdılar.

Daha sonra H.K bu tavırlarından ötürü teşhir edileceğini anlayınca, hemen işe koyularak "toplantı ve gazeteleri engellemeye çalışmadıklarını" yazmaya çalıştılar. Ama da, bu onun teşhirini engelleyemedi.

Bizler Zeki yoldaşın mücadelesini kendimize rehber edindik, onun yürüttüğü halk savışı yolunda kararlılıkla yürüyoruz. Hiç bir faşist baskı ve oportünistlerin objektif olarak, karşı-devrimcilerle aynı olan tutum ve davranışları bizi bu mücadeleden alakoyamayacaktır. H.Kurtuluşunun bu tavrını lanetliyoruz ve onu her alanda mahkum ediyoruz.

Tunceli'den Mücadele okuyucuları

Değerli ATİH'li işçi arkadaşlara; Sizlere, Türkiye'de halk demokrasisi ve bağımsızlık yolunda gelişen ve keskinleşen sınıf mücadelesi karşısında, şehrimizde de bu mücadeleyi halk saflarından çekmelemeye çalışan sağ ve sol oportünistlerin marifetlerini iletmeyi, Uşak'lı Mücadele okuyucuları olarak bir görev biliyoruz.

Bunlardan birisi, 28 Ağustos 1979'da Uşak garajının yanında, MHP-ÜGD li faşistler tarafından pusuya düşürülerek katledilen Cemil Çelik yoldaşın, cenaze töreni, mitingi ile ilgilidir. Örnek bir devrimci olan Cemil'in cenaze töreni de örnek bir anti-faşist gösteriye dönüştürülmeliydi. O gün olayı duyarak toplanan yüzlerce anti-faşist, devrimci, Partizan, Devrimci Yol ve Halkın Kurtuluşundan oluşan bir komiteyle gösteriler yaptılar. Eğitimli siyasetlerden devrimciler ve halk, proletarya hareketi öncülüğünde, "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik" ilkesi etrafında, Cemil yoldaşın anısına yakışır biçimde örnek bir miting koydular. Halkın Kurtuluşu, her olayda olduğu gibi, burada da kendi sınıfının fırsatçı tavrını gazetelerinde sergilemekte gecikmedi. "Yurtsever" ilan ettikleri Cemil'in mitinginin "proleter devrimcilerin" önderliğinde yapıldığını, bir de kitlenin arkasından çıktıkları fotoğraflardan birini gazetelerinde basarak ilan ediverdiler. Her geçen gün, ilkesizliğin örneklerini veren bu oportünistlere söyleyeceğimiz şunlardır: Birincisi; C.Çelik, sırf bir yurtsever değildir. O, bundan da öte bir komünist devrimciydi. İkincisi; mitingler, sahte proleter devrimcilerin değil, Marksist-Leninistlerin öncülüğünde yapılmıştır. Bu örnek mitingler, Partizan'ın ve onda simge lenen proletarya hareketinin, anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliği anlayışının bir ürünüdür. Bununla ilgili, Halkın Kurtuluşuna söyleyeceğimiz son söz; ellerindeki, Cemil yoldaşın anası ve babasının da içinde olduğu cenazenin ve Partizan pankartlarının ve kitlesinin bulunduğu fotoğraflara bakılmalıdır.

İkinci olay; 5 Kasım 1979'da, Uşak'ta evine girenken yine MHP-ÜGD li faşistler tarafından öldürülen Kadir Boyer arkadaşın cenaze töreniyle ilgilidir. K.Boyer arkadaş genç bir devrimci ve kendine Devrimci Yol-Muhalefet(DY-M) adını veren bir gurubun taraftarıydı. (Bu gurup, Devrimci Yolun(DY) kendi içindeki bir bölüme medir) DY-M, kendilerinin taraftarı olan K.Boyer'in ölümü üzerine miting yapma kararı alıyor. 6 Kasım'da yapılacak miting için Partizan, DY, Halkın Kurtuluşu, DY-M taraftarları kitleler halinde toplandılar. Miting öncesi yapılan görüşmelerde, DY-M, mitingi kendilerinin yapacağını, bu mitinge kimin katılıp katılmayacağına kendilerinin karar vereceğini ve DY yi almayacaklarını belirttiler. Bunun üzerine, DY ile DY-M arasında sert tartışmalar çıktı.

Devamı 11. sayfa

TEK BAŞINA KURTULUŞ YOK, YA HEP BERABER ; YA HIÇ BİRİMİZ

Yıllardır komprador patron ağa devletinin sömürü düzeni altında inleyen Türkiye halkı, bu sömürü düzenini altarmak için etmenin eşiğindedir. Komprador patron ağa düzeni ise, halkın gelişen mücadelesini engellemek için var olan zehirini kusmaktadır. Halk üzerindeki sömürsüze dahada artıran bu düzen yoksulun can dımağıdır.

Efendilerine yarannak için, kuyrak sallayan patron ağa sebekesi, zam üstüne zam yaparak hayatı çekilmez kılıyor. Her yeni zam, bu sebekeye az bir artırıcı; efendilerine ise, yağlı bir bökrek sunuyor. Halkın örgütsüzlüğünden yararlanan bu düzen tefeci, tüccar sebekesi ile köylüyü ve emekçiyi illeğine kadar sömürüyor.

Biz, gerçek devrimciler, bu düzenden kurtulmanın ancak bir iktidar değişmesi ile olacağını bilincindeyiz. Bu da Demokratik Halk Devrimiyile olacaktır. Gerçek devrimciler, Demokratik Halk Devrimine bağlı olarak; halkın içinde bulunduğuyasama şartlarını düzeltmek için de mücadeleye ederler. Günümüzde bu; halkı kooperatiflerde, sendikalarda, vs. örgütleyerek mümkün olur. Partizan taraftarları Ovacık'ta böyle bir mücadeleyi başlatmışlardır. Bu mücadele, ova köyünden dağ köyüne dek birlik halinde çağ gibi gelişiyor.

Ovacık köylüleri, geçimlerini çoğunlukla fasulye üretiminden sağlamaktadır. Bir yaz boyunca çalışarak ürettikleri fasulyeyi tefeci, tüccar yok pahasına alıp götürüyordu.

Partizan taraftarları devrimciler, illeğardan başlayarak sürekli çalışarak Ovacık halkını "Ovacık İleri Tarım Satış ve Üretim Kooperatifi" kurarak örgütledi. Ovacık'ın köylülerini toplayıp, bu konuda aydınlatma ve eğitim verici propaganda yaptılar.

KOOPERATİFDE BİR ANA ...

Devamı 11. sayfa

SENDİKALAR

Başarılı 8. sayfa

lan A. Bebel ve Wilhelm Liebknecht'in çevresindeki ilerici proleter kuvvetleri güçleniyordu. Onların önderliği altında işçilerin ilerici kesimi burjuva derneklerden kopuyorlardı. Bunlar (Eisenach'çılar) 1869'de Eisenach'da Sosyal-Demokrat Partiyi kurdular.

Sosyal-Demokrat Parti; Marks ve Engels'in geliştirdikleri öğretinin rehberliğinde Almanya'nın ilk proleter partisi idi. Almanya'nın ulusal sorunlarının demokratik çözümü için verdiği mücadelede tutardı. Almanya'nın birleştirilmesi açısından "demokratik ve proleter bir yolu ve prusyacılığa, milliyetçiliğe ve Bismark'çılığa karşı mücadeleyi" (Lenin, Bütün eserler cilt 19 s. 298) desteklediler.

"İşçi Eğitim Derneği" adıyla tanınan Eisenach Sendikaları, Alman Sosyal-Demokrat İşçi Partisi tarafından kuruldu. Bunlar, işçilerin ekonomik mücadelesi dışında, görev olarak kapitalist düzene karşı mücadeleye benimsenmişlerdi. Bu amaçla gerçekleştirmek içinde her türlü mücadeleye baş vurmaya hazırlardı. Kasım 1868'de I. Enternasyonal'in programını kabul ettiler. Almanya'daki en güçlü ve en etkin sendikalar haline geldiler.

Sosyal-Demokrat Parti programındaki ideolojik ve siyasi boşluk, daha sonraları Lassalle'cılar ile uzlaşmaya neden oldu. 1871'de Alman İmparatorluğunun yaratılmasıyla, Lassalle'cılar ile Eisenach'çılar arasındaki taktiklere ilişkin başlıca anlaşmazlıklar ortadan kalktı. 1875'de işçi sınıfı hareketinin büyümesi ve hükümetin baskısıyla iki parti (Eisenach'çi Parti ile Lassalle'ci Parti) Gotha Kongresinde, daha sonra da Alman Sosyal-Demokrat Partisi diye adlandırılan tek bir Alman Sosyalist işçi partisinde birleştiler. Bu partilerin birleşmesiyle Almanya'da sendikal hareketin birliği de oluştu. Birleşik Alman sendikal hareketi reformizmin yolunu tuttu. 1892'den 1920'ye dek, bu örgütün başında, Lenin'in, burjuvazinin hizmetinde işçi sınıfının iğrenç celladı olarak nitelendirdiği Karl Legien vardı. Bu dönemde Alman sendikaları, işçi sınıfının mücadelesinden çok idari meselelere önem veriyordu. Ellerindeki büyük olanaklarla muhteşem saraylar yaptırıyorlardı. Sendikalar bürokratlaştılar ve sendikaların başına, bu örgütlerin sınıf mücadelesinden döndürüp parlamenter mücadeleye yönelten burjuvalaşmış meslekten sendikacılar yerleşti.

3. AK

Başarılı 7. sayfa

(Ki; DY ile Muhalefet arasında, Uşak Enstitüsünde karşılıklı si- lan çekildiğini tüm devrimciler bilmekte dirler.) Bunun üzerine DY mitinge katıl- mama kararı aldı ve çekildi. Halkın Kur- tutuluşu da katılmama kararı aldı. HK'nın bu kuyrukçu tavrının altında yatan ger- çek; "ayot iyi ilişkileri olan DY ile grubunun sıradan bir devrimcinin cema- tını (öneri!) dolayısıyla bozmak istememe- rinin" başka bir şey değildi. Parti- den taraftarları ise doğru tavrı koyarak Kadir'inkadın cemaatesinin güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştürülmesini, cenazeye katılacaklarını, Kadir'in bir anti-faşist burjuva devrimcisi olmasının bu devrimci devrimciyeceğini bildirdi. Bir devrimcinin cenaze törenine sahip- lenmek, objektif olarak hakim sınıflar- ın istediği gibi hareket etmek demektir. Bu "sani çıkma"ta, cenaze törenine ka- tılmayıp, ayrı olarak kendi gruplarının yayıncısını koparmak değildir. Bizzat devrim şehitlerine sahip çıkmak, güçlü bir anti-faşist gösteriyle cenazeyi kal- dırmak; sınıf kinimizi bilemeştir. "Tek- ke kinimizi" bilemek değildir!

Üçüncü olay; 18 Kasım'da, Halkın Kurtu- lusunun Uşak'ta düzenlediği bir gece ile ilgilidir. Gecede, etkilediği kitleyle birlikte geceye katılan Partizan taraf- tarlarının etrafı, HK şefleri tarafından sarıldı ve slogan atılması söylendi. Gerekçe olarak Partizan'ın "provokatör bir grup" olduğunu ortaya atıldılar. "Genç- lik Festivalini" örnek gösterdiler. HK şefleri bu suçlamalarını yazılı olarak vermeleri söylendi. Ama vermediler. Daha sonra, HK şefleri, "Yaşasın Halk Savaşı" sloganı attıran bir yoldaşın üzerine at- layarak ağzını kapatmak istediler. Ama, bu slogan kitle de katıldı. İşte o za- man olan oldu. Geceye gelen demokrat, anti-faşist kitlelerin şaşkın bakışları a- rasında, proletarya hareketinin devrimci sloganlarının tabanlarını etkilemesine daha fazla tahammül edemeyen sayısı bel- li HK şefleri, kitlenin üzerine tekme, tokat, küfür ile çullandılar. Ama iste- dikleri ortamı yaratamadılar. Partizan- lar, kitleyle birlikte, gecenin bu bölü- münde çekilme kararı aldılar. "Kahrolsun siyasi korkaklar", "Kahrolsun provokas- yon" sloganlarıyla geri çekildi. Dışar

c) HIRSCH - DUNCKER SENDİKALARI:

Eisenach'cı sendikaların kuruluş döne- minde, sosyalist güçler tarafından yürü- tülen sendikal çalışmaların serpilip ge- lişmesini burjuvazi büyük korkuyla izliyor- du. 1868 yılında, liberal burjuvazi, işçi hareketini etkisizaltma almak için aynı şekilde, Fabrika Birlikleri kurmuşlardı. Bunlar; ilerideki Hirsch - Duncker Fabrika Birliklerinin (sendikalarının) başlangı- cıydı. Dr. Max Hirsch bir burjuva ulusal ekonomistiydi. Franz Duncker ise bir burjuva yazarı idi.

Liberal burjuvazinin Parti üyeleri o- lan Hirsch ve Duncker tarafından Almanya' da 1868'de kuruldu. Reformcu sendikalar- dı. Emekle sermaye arasındaki "uyum" teo- risine bağlı kalarak Hirsch-Duncker sen- dikalarının ağa-babaları, kapılarını iş- çilere olduğu kadar kapitalistlere de aç- tılar. Grev mücadelelerinin amaçsız müca- deleler olduğunu ileri sürdüler. Bunlar, işçilerin kapitalizmin boyunduruğundan, kapitalist toplumun içerisinde burjuva ya- saları ve sendika örgütleri yolu ile kur- tarılacağını söylüyorlardı. Onlara göre sendikaların asıl işlevleri, işçiler ile kapitalistler arasında ve malî kaynakla- rın birikiminde aracılık etmektir. Grev- lere karşı olumsuz bir tutum takınarak Hirsch-Duncker sendikaları, gerçekte, grev-kırıcılığı görevini yerine getiri- yorlardı. Eylemleri, karşılıklı yardım derneklerinde ve eğitim çalışmalarında yoğunlaşmıştı. Mayıs 1933'e kadar varlık- larını sürdüren Hirsch-Duncker sendikala- rı Almanya'da hiç bir zaman işçi sınıfı hareketi içerisinde önemli bir rol oynamı- şlardır. 1933'te bu sendikaların önderle- ri faşist "işçi cephesine" katıldılar.

d) KRİSTİYAN SENDİKALAR :

Sınıf uzlaşmasını savunan dini ilkeler üzerinde kurulan Hristiyan sendikalar. Bu sendikaları katolik kilisesi kurdu.

DİPNOT (1) :

Burada "sosyal demokrat" kavramı komünist yerine kullanılmaktadır.

19. yüzyılın ikinci yarısında çeşitli ül- kelerde kurulan sosyal demokrat partiler, 1889 yılında İkinci Enternasyonde birara- ya geldiler. Mart 1898'de Rus Sosyal Demok- rat İşçi Partisi (RSDİP) Birinci Kongresi toplandı. Kuruluşunun ilk dönemlerinde II. Enternasyonal Partileri, işçi sınıfının ya- rarına olumlu işler gördüler. XX. yüzyılın başların da, sosyal demokrat partilerin ço- ğu oportünizm ve revizyonizm batağına sap- landı. Birinci Emperyalist paylaşım savaşı döneminde, Marksizm'den açıkça sapmaya ve kendi ülkelerindeki burjuvazinin saflarına geçmeye başladı. Sosyal şövenizm mevzilerin de yer aldılar. İkinci Enternasyonal döne- klerine karşı, Lenin önderliğinde RSDİP, a- mansız bir mücadele yürüttü. Mart 1919'da Lenin ve Bolşevik Partisi önderliğinde III. Enternasyonal (Komünist Enternasyonal) ku- ruldu. Lenin, İkinci Enternasyonal ile Üçün- cü Enternasyonal arasındaki dönemde, esas olarak II. Enternasyonal tarafından kulla- nılan "sosyal demokrat" kavramını komünist yerine kullanılmaktadır.

KAYNAKLAR

F. Engels, İngiltere'de Emekçi Sınıfları- nın durumu, Lenin, Ne Yapmalı, G. Dimitrof, Seçme Eserler, Cilt 2, Filip Kota, Dünya Sendikal Hareketinde iki karşıt çizgi-Günce Yayınları.

da toplanan kitleye, HK'nun bu saldırgan ve gittikçe proleterya hareketine karşı gericileşen tavrı teşhir edildi.

Peki, biz, Uşak'ta gelişen bu olaylar la ilgili mektubu neden kaleme aldık. A- macımız dedikodu değildir. Amacımız, bu güne kadar ilkesizliğin çeşitli örnekle- rini veren sağ ve "sol" oportünizmin, siyasi teşhirlerinin yanı sıra, onun bir yansıması olan pratiklerinin, eylem- lerinin de teşhir edilmesi, günümüzde ka- çınılmaz bir olgudur. Çünkü grupçu anla- yışlar, halk güçlerinin birliğinin oluş- turulmasının önünde bir engeldir, yıkıl- malıdır.

Biz, Uşak'lı devrimciler olarak, ATİF in mücadelesini sarsılmaz bir devrimci inançla sonuna kadar desteklediğimizi, ya- nızda olduğumuzu bildiririz. B. Almanya'daki Türkiyeli ilerici demokrat işçi ve öğrencilerin, tek demokratik kitle teşhi- latları olan ATİF ve ATÖF'ün her geçen gün yığinsal olarak gelişmelerini hiç bir güç engelleyemeyecektir. Buna da i- nancımız kesin ve sonsuzdur.

Uşak'lı Mücadele Okuyucuları

TEK BAŞINA KURTULUŞ YOK

Başarılı 7. sayfa

Onlar, halkın ekonomik taleplerine e- ğilmenin bir zorunluluk ve devrimci so- rumluluğun gereği olduğunu halka anlattı- lar.

Onlar, kooperatif mücadelesinin bu dü- zenin yasal yollarından yararlanarak halkı sömürden kısmen de olsa uzak tut- manın bir aracı olduğunu halka kavratmış- lar.

Onlar, birlikte güç doğacağını ve ör- gütli mücadelenin halkı bütünleştiren et- kinliğini pekiştirip, aşiretçilik gibi halkı bölücü davranışları yerlebir etti- ler.

Ve onlar, gerçek devrimcilerin sabır- lı çalışmasıyla halkın gerçek devrimci- lerle nasıl bütünleştireceğini pratikte ka- nıtladılar.

Devrimciler, bu çalışmalarını yaparken, tefeci, tüccarlar boş mu duruyordu? Tabi- durmaz! Halkın bu talebini pasifize edip birliği bozmak için bütün gerici propa- gandalarını yaptılar. Yaptılar, ama sık- medi. Peki, kendine devrimciyim diyen, sözüm ona halkın tek "kurtarıcıları" o- lan pehlivanlar ne yaptılar? Devrimcilik adına bu birliği dağıtmak için ellerin- den geleni yaptılar. Köy köy gezerek, hal- kın kooperatife üye olmasını engellemek için olmadık yalanlar uydurdular. Devrim- ciler önderliğinde halk, tefeci-tüccarla- ra verdiği dersin almasını Halkın Kurtulu- şu denilen üç beş cahile de verdi. Hal- kın kurtuluşu adlı kendini bilmezlere, Partizan taraftarı devrimcilere yardımcı olmalarını, halkın birliğini parçalama girişimlerinden vazgeçmelerini hatırla- tıp, onları ters yüz etti. Bu oportüniz- min ve siyasi çizgisinin halk içinde mah- kum edilmesiydi. Görünüşte "sol" laf e- denlerin tüccara, tefeciye teslim olan "sağ" pasifizmin kanıtıydı.

Biz, halkımızın gerçek kurtuluşunun ancak demokratik halk iktidarının kurul- masıyla olacağını bilincindeyiz.

Bizim mücadelemiz, halkımızın mücade- lesini siyasi mücadeleye tabi kılmaktır. Bizim mücadelemiz, halk arasındaki çe- lşkileri giderip onları gerçek kurtuluş- ları yolunda seferber etmektir.

Bizim mücadelemiz, dönekliliği, pasifiz- mi, yanlış ideolojileri yıkmak; halkın işçi sınıfı önderliğinde, birliğini sağ- lama mücadelesidir.

Warak'tan. Mücadele okuyucuları

ÇİN

Başarılı 12. sayfa

Aslında, bugün olanlar yalnızca kapi- talistlere eski itibarlarının geri veril- mesi değildir. Bu sömürücüler eski ikti- dar pozisyonlarını da yeniden ele geçir- mişlerdir.

" Yasallık kurmak isteyen yeni çizgi- nin pratiğe geçirilmesiyle, milli kapita- listler, 1966'dan bu yana biriken sermaye faizlerini, normal faizin faizini alıyor- lar. Konuştüğümüz kimseler; Chen ve Wang binlerce Yuan aldılar. Onların söyledik- lerine göre, bazı arkadaşları, milyonlar- ca Yuan almışlar. Şimdi; onlar, fabrika- larında danışman olmanın yanı sıra demok- ratik insanın merkezi birliğinde de ön- derliktedirler (Şankay'da, kapitalistle- rin bir nevi sanayi ve ticaret odaları). Bu özelliklerinden dolayı da makam araba- ları vardır.

Bu kadar para ile bugünkü Çin'de ne- yapılabilir? Paraları, banka hesaplarına yatırılmıştır. Ve çocukları, vergisini ö- demeden bu paraları miraslarına geçire- bilmektedirler. Chen'in kızı, yakında A- Amerika'da okuyacaktır. Kendisi yeniden 80 m² lik bir evde oturmaktadır ve hiz- metçisi vardır. "

Eski sömürücüler, Teng ve Hua'nın Çin'inden, eski Çan Kay Şek' in Çin'inden hoşlandıklarından daha faz- la hoşlanmaktadır. Çünkü o zaman, ba- zı rızikoları gözönünde bulundurmak zo- rundaydılar, şöyle diyorlar:

" Daha önce devamlı endişe içinde ve te- dirgindik. Bugün ise, hiç bir şey başımı- zı ağrıtmıyor. "

Oysa bu beyler yanılmaktadırlar. Görü- şümüze göre, bunlar için tehlike vardır. Bu tehlike; yüz kere de ihanet edilse ye- niden zafere ulaşacak devrimdir. Kitlele- rin sömürücüleri devirdikleri ve sömür- süz Çin'i kuracakları günler yine gele- cektir. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olma- sını.

NOT:

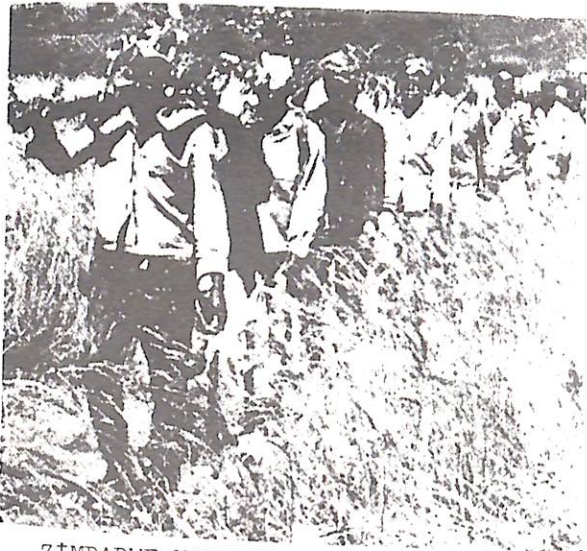
Bu yazı yazılırken Avusturya Marksist Leninist Partisinin yayın organı Kızıl Bayrak'ın 174. sayısında çıkan "Çin'de kapitalist olmak" başlıklı yazıdan fayda- lanılmıştır.

C. CEYHUN

DÜNYADA NELER OLUYOR?

ZİMBABVE

ZİMBABWE HALKININ MÜCADELESİ ERGEÇ ZAFERE ULAŞACAKTIR.

Eylül ayı içinde Londra'da "Londra Konferansı" adı altında bir konferans toplandı. Yaklaşık olarak 14 hafta süren bu konferansın görünürdeki amacı; İngiliz emperyalistlerinin en eski sömürgelerinden biri olan Zimbabve-"Rodezya"nın sorunlarını görüşmek, ülkenin bağımsızlığı için İngiliz emperyalistleri tarafından önerilen bir tüzük üzerine tartışmak ve Zimbabve'nin bağımsızlığını "tüm" olarak kazanması için gerekli geçiş dönemi üzerine görüşmekti. Geçmişte, resmi sömürgecilik döneminde azgınca sömürmüş olduğu ve bugün halâ çeşitli dolambaçlı yollarla baskı altında tuttuğu Zimbabve halkının kaderiyle ve üstelik halkın bağımsızlık isteğiyle, İngiliz emperyalistleri neden bu kadar yakından ilgileniyor? Zimbabve halkına bağımsızlığını verme adı altında toplanan bu konferans; özel olarak İngiliz emperyalistlerinin, genel olarak emperyalizmin karakterinde olan bir değişmeyi mi simgeliyordu? Bu konferansın gerçek niteliğini açığa çıkarmak için, Zimbabve'nin geçmişine bir göz atmamız yararlı olacaktır.

Zimbabve, 1890 yılında Cecil Rhodes'un basını çektiği İngiliz sömürgecileri tarafından kırılgan savaşımlar sonrası sömürleştirilmiştir. İngiliz sömürgecileri, yerli halk Zimbabve olan bu ülkeye, sömürgeci kurtuluş isminden esinlenerek Rodezya ismini verdiler. Sömürgeciler, Zimbabve halkının büyük bir kısmını, evlerinden, topraklarından kovdular. Böylelikle, ülkenin zengin krom, altın, bakır madenlerinin zenginliği sömürülmeye başlandı.

Zimbabve halkı, daha isval'ın ilk günlerinden itibaren bağımsızlık uğruna mücadele etmiştir. İngiliz emperyalizminin iraki, faşist yönetimine karşı olan bu mücadelelerin boyutları Çin'deki mücadelelerle; benzerinde, ırkçı rejim, 1966'da, İngiliz emperyalistlerinin baskı kışkırtması, kışkırtıcı Ian Smith, tez taraflı bağımsızlığını ilan etti. İngiliz emperyalistleri, bir yandan bu bağımsızlığı, illelül bağımsızlık ilan ederken, diğer yandan A'd emperyalistleri ile birle, bir takım zorlatıcı ticari tedbirlerle; ekonomide yaptırımlarla sömürgeci kurtuluş halkın savaşı yitirdi. 1965'te gerilla savaşına dönüştü. Geçmişte savaşı 7 yıldır devam etmektedir. 1975'te, Yurtsever Cephe tarafından yürütülen ve bu cepheyi; J. Komo'nun başkanlığında KILRA(Zimbabve Halk Kurtuluş Ordusu) ve R. Mugabe'nin başkanlığında A.A. (Zimbabve Afrika Ulusal Kurtuluş Cephesi) oluşturulmuştur.

Ian Smith'in tek taraflı "bağımsızlık" ilanıdan sonra da ırkçı Smith rejimi savaşı devam ettirir olmaya başladı. 1975'te, ülke içinde çoğunluğun iradeyi temsil etmek amacıyla seçime girildi. Yurtsever Cephe'nin iktidarda, 1975'te, 2 Haziran 1979'da Zimbabve'de başkanlık, Papaz Muzorewa'nın getirildiği siyah çoğunluklu bir devlet kuruldu. Bir sahtekarlık izni olan seçimlerle, devletin ırkçı, faşist Zimbabve'nin kurtuluşu, sadece bir yönetici kademesine getirilen, İngiliz emperyalistlerinin elinde olan kukla siyasetle, rejimin renji siyasetlendi. Zimbabve halkının silahlı

mucadelesi durmadı. Bunun yanında yeni kurulan hükümet, seçimlerin adil koşullarda yapılmadığı gerekçesiyle bir dizi devlet tarafından tanınmıyordu. İngiliz emperyalistleri seçimlerin "adil" olduğunu ispatlamak amacıyla, Zimbabve'ye özel komisyonlar gönderdiler. Bu komisyonlar tarafından, seçimlerin "dürüst" bir şekilde yapıldığı her ne kadar ilân edildiysede, bu bir sonuç vermedi. Eski büyük emperyalist İngiliz emperyalizmi kuklası Papaz Muzorewa ile bu işi yürütmeyecek, rahatlıkla ülkeyi sömürmeyecekti. Silahlı mücadelenin basını çeken liderlerle görüşmeli, onlarla uzlaşma yolları aranmalıydı. İşte; Zimbabve halkının "tüm temsilcilerinin" davet edildiği Londra Konferansı bu şartlar altında toplandı.

Haftalarca süren bu konferansda, Papaz Muzorewa, R. Mugabe, J. Komo ve İngiliz emperyalizminin kurtuluşu; İngilizleri Lord Carrington'la bir dizi görüşmeler yapıldı. Bu konferansa, ZAFRA ve ZİPRA'nın gerilla üyelerinin bulunduğu siyasiyle Kozambik ve Zambiya ve Yurtsever Cephe'yi destekleyen Angola, Botswana devletleri de ağırlıklarını koydular. Emperyalistler tarafından "arksist" blok olarak tanımlanan bu devletler, aslında Rus Sosyal emperyalistlerinin çıkarlarına oynamaktadırlar. Rus sosyal emperyalistleri, perde arkasından, Afrika'nın kurtuluşu için maden yataklarından, alabildiğine yararlanabilmek için çeşitli dolaplar çevirmektedir. Diğer taraftan da, "arksist" bloğa karşı; "demokrasi" yanlısı, ırkçı rejimi ile dünyada tanınmış olan Güney Afrika da tüküncüyle, Zimbabve'de Papaz yönetimini desteklemektedir.

Bu arada, ırkçı rejimin "Rodezya" ordu tarafından demiryolları bombalanan Zambiya, "Rodezya"ya savaşı ilan ederken, Güney Afrika'da, Afrika'nın güneyinde "demokrasinin" egemenliğini korumak için "Rodezya"ya silahlı güçlerini yerleştirmiş bulunmaktadır.

Konferans sırasında, bütün bu olaylar olurken, İngiliz emperyalistlerinin planlarına karşı "direnen" Yurtsever Cephe liderleri, Lord Carrington'la anlaşma yolları aramaktaydılar. Önce önerilen tüzük ve "bağımsızlık" geçiş dönemi için anlaşıldı. Daha sonra da, ülkede ateşkesin sağlanması için Yurtsever Cephe liderleri, uzlaşıcı siyasetlerini sürdürdüler.

Ayrıca konferansda, İngiltere'den, Zimbabve'de tekrar yapılacak genel seçimlere kadar geçici olarak kalacak ve barışa sağlayacak bir valinin Zimbabve'ye gönderilmesine karar verildi. 12 Aralık'ta toplanan "Rodezya" kukla hükümeti, tüm yasama ve yürütme yetkilerini, İngiliz valisi Lord Soames'e devretti.

Tüm bu gelişmelerin ilavine yanı sıra, bu uygulamaların, Güney bir İngiliz valisinin Zimbabve'de yönetimi eline alması; "demokrasi" kavramı, "demokrasiyi koruma" talimatları adı altında yapılmış olmaları. Oysa bu uygulamaların, İngiliz sömürgecilerinin 1890'lardaki sömürge politikalarından pek farkı yoktur.

Burada asıl dikkat edilmesi gereken nokta: Yurtsever Cephe'nin politikasıdır. Cephe liderleri, Zimbabve halkının silahlı mücadelesini, İngiliz emperyalistleri için seçim vaatleriyle uzlatma yoluna gitmişlerdir. Önen entrikalar sürdürmüşlerdir ki; Yurtsever Cephe liderleri, Zimbabve halkının gerçek temsilcileri değil, Yurtsever Cephe'nin gerçek temsilcileri, emperyalistleri, 1975'ten itibaren süren mücadelelerine liderlik etmeyen uzlaşıcı liderlerdir. Zimbabve halkı, bu liderlerin gerçek yüzünü ergeç görecektir ve bir asırdır süren anti-emperyalist, anti-feodal mücadelelerinde, işçi sınıfı Zimbabve'nin e zafere ulaşacaktır.

L. Kantar

ÇİN

17 Ağustos 1979'da Avusturya'da çıkan gazetelerden birinde Çin'e ilgili bir röportaj yayınlandı. "Çin'de kapitalist olmak" başlıklı bu yazıda, gazetenin burjuvazi tarafından iyi beslenen muhabiri, Çin'deki izlenimlerini anlatıyor. Anti-komünist bir gazete olan bu gazetenin muhabiri, özellikle daha önceleri Çin'de iktidardan düşürülenlerin kaderiyle ilgileniyor. Bu muhabirin Çin'deki eski iki kapitalistle röportajı oldukça ilginç ve öğreticidir.

Yazıda ismi geçen Chem ve Wang, Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşundan önceki dönemde 70-80 bin kadar olan Çin'i kapitalistler arasındadır. Chem, bir ilaç fabrikasının sahibi, Wang ise bir rafineri sahibidir. Bugünkü Çin'in şartlarından her ikisinde oldukça memnundurlar. Gazete şöyle yazıyor:

"Teng Hsia Ping'in Çin'de söz sahibi olmasından bu yana, sosyalizmde yok olmuştur (kapitalistlere- y.n.) şimdi ilgi gösteriliyor."

Bu kapitalistler, Teng-Hua kliginin iktidarı ele geçirmesinden önceki dönemden şikayetçi idiler. Bunlar, Büyük Proleter Kültür Devriminden (BKPD) önce fabrikalarını; sınırsız özel mülkiyetlerinin olmamasına rağmen, müdür olarak yönetiyorlardı. Buna karşılıkta en iyi ortalamaa maaşın 8 katı kadar maaş almaktaydılar. Ayrıca, Çin devletinin el koymuş olduğu sermayeye karşılık yıllık karında %5 ini alıyorlardı. Böylece; yüksek mülkiyet maaşından başka, birde çalışmadan para almış oluyorlardı. Çalışmadan gelen bu gelir, sermaye büyüdükçe artmış oluyordu.

ÇİN GERİCİLİŞİ ÇİN ARACILIĞIYLA DA YAYILIYOR. KATOLİKLERİN EN BÜYÜK ÇİNİ TEMSİL CİSİ RESMEN GÖREVE BAŞLADI.

1966 ya kadar durum böyle devam etti. Alışmış oldukları burjuva yaşam tarzını devam ettiren Chem ve Wang için BKPD'nin "korkunç" yılları geldi, çatı. Sömürgecilerin anlattığına göre; Kültür Devrimi, korku, kaos yılları idi. Kültür Devrimi sırasında durumları şöyle değişti:

- 1) Eski sömürgecilerin müdür maaşı kaldırılıp, onun yerine normal ortalamaa ücretin 2 misli olan bir ücret ödendi.
- 2) Garanti altına alınmış olan %5 lik sermaye faizi kaldırıldı.
- 3) Şef bürosunda müdür olarak oturacak yerde, Kültür Devriminin bu "kurbanları" yardımcı işçi olarak hizmet görmeye başladılar.
- 4) Chem, büyük güzel evinden, daha az büyük ve daha az güzel olan bir eve nakledildi.
- 5) Mücevherleri, değerli eşyaları ve yiyecek stokları ellerinden alındı.

Kültür devrimi yılları, beylerin saltanatına son verme yıllarıydı. İşte, Chem ve Wang gibi kapitalistlerin hoşlarına gitmeyen onları kızdıran buydu.

Şakat Kültür Devrimi, aşağı yukarı 10 sene kadar önceydi. Bözüm ona kaos yerini düzene bıraktı. "Terör" yerini ya sallığa bıraktı.

"Kültür Devriminin yılları bir kabus gibidir. Dörtlerin iktidardan düşürülmesinden bu yana eski haklarımız, itibarımız geri verildi."

Açıktır ki Çin'i kapitalistler böyle bir gelişmeden çok memnundurlar.

"Onlar, şimdi vatanlarından hoşnut olmak için her türlü nedene sahiptirler."

Devamı 11. sayfa

ATİF'İN GREV VE HUKUKİ YARDIM FONUNA BAĞIŞTA BULUNALIM

12